76STE JAARGANG No. 10262 MAANDAG 2 NOVEMBER 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Chroesjtsjef opent weg naar topgesprek

In de Amerikaanse regeringsstad is de visie van de Sovjet-Russische premier op de wereldsituatie zoals neergelegd in zijn rede, die hij zaterdag voor de opperste sovjet hield, gunstig ontvangen.

Naar van gezaghebbende zijde is vernomen, zijn president Eisenhower en minister Herter ingenomen met de toon en de inhoud van de rede van de Sovjet-Leider. Functionarissen van het „State Department" noemde de rede „gehouden in de geest de Camp David". (In Camp David hadden Eisenhower en Chroesjtsjef een uitvoerige gedachtenwisseling over Internationale aangelegenheden, toen de Russische regeringsleider de Verenigde Staten bezocht).

Gematigde rede wekt vertrouwen

In Washington was het vooral opgevallen dat Chroesjtsjef liet blijken, niet graag de zijde van Peking te kiezen in het grensgeschil tussen de Chinese Volksrepubliek en India. Anderzijds werd echter opgemerkt dat de premier opnieuw zijn steun betuigde aan de aanspraken van Peking op Formosa.

Heel gematigd

De Britse zondagsbladen hebben de rede van Chroesjtsjef „opmerkelijk vriendschappelijk, verzoeningsgezind en heel gematigd" genoemd.

De conservatieve Sunday Times is van oordeel dat afgezien van Chroesjtsjefs ideologische opmerkingen, de rede door een Westelijke staatsman had kunnen zijn uitgesproken. De premier heeft kennelijk niets willen zeggen wat bijeenroeping van een topconferentie in de nabije toekomst zou kunnen verhinderen. In het bijzonder is het ontbreken van elke aanval op Adenauer opgevallen, evenals de weinig gebruikelijke hartelijke woorden aan het adres van Generaal De Gaulle, aldus de Sunday Times.

CHROESJTSJEF

Spreek ik met de Amigoe?

„Het is mij niet geheel duidelijk", aldus een abonnee", of men het plan opgevat heeft, ons uit te roken, maar ik vind het toch wel eigenaardig dat men nu in de omgeving van het Maria-College en Habaai vuilnis aan het verbranden is. Reeds enkele malen hebben de mensen in die buurt de politie gewaarschuwd, maar dat helpt niet. Vanmorgen begon het „vuurwerk" weer opnieuw. Kan daar nu niets tegen gedaan worden." Na informatie bij eventueel betrokken instanties werd ons meegedeeld dat men niets afwist van deze vuilverbranding. Men beloofde ons echter, deze zaak zo spoedig mogelijk te gaan onderzoeken.

* * *

Van de zijde van de Credit vernamen wij dat de voorgenomen vergadering van de Credit Union van Wishi niet op woensdag maar op donderdag a.s. doorgang zal vinden om half acht. Verder stelt men op het ogenblik een onderzoek in om te komen tot de oprichting van een bureau voor de Credit Unions. Tips in deze richting worden gaarne ingewacht.

* * *

„Als er soms onder de jongens en meisjes van zes tot vijftien jaar belangstelling mocht bestaan voor toneelspel," aldus een abonnee, „dan kunnen zij zich telefonisch in verbinding stellen met mevr. Sonia Garmers. Telefoonnummer 35922." Waarvan acte.

* * *

Verleden week beaamden wij dat het belangrijk zou zijn indien op Curacao een schoonmaakbedrijf in het leven geroepen zou worden. Dezer dagen kwam de heer W. Dosch even bij de redactie aanlopen om mee te delen dat zo'n bedrijf reeds bestaat. Omdat hij echter nog geen telefoonverbinding heeft, kunnen aanvragen slechts geschieden langs schriftelijke weg. Hebt U dus karweitjes, Stelt U dan in verbinding met W. Dosch' schoonmaakbedrijf, Monte Verde 31.

* * *

Verschillende telefonische reacties ontvingen wij op het bericht dat een onderwijzer een leerling geschopt zou hebben. „U wekt de indruk dat U

(Vervolg naar pag. 4)

VENEZUELA

SCHEURING IN COALITIE?

Een hoge Venezolaanse regeringsfunctionaris en een lid van de Republikeinse Democratische Unie — de op een na grootste partij in de regeringscoalitie — hebben gisteren verklaard, dat de partij in de oppositie zal gaan als de bestaande geschillen met president Betancourt niet tot een oplossing worden gebracht.

Volgens waarnemers betekent dit, dat in dit geval de minister van buitenlandse zaken en de ministers van arbeid en verbindingen zullen aftreden alsook de gouverneurs van staten, die lid zijn van de Republikeinse Democratische Unie.

De vorige week is de directeur van het oppositieblad La Razon", Marc Aurelio, Rodriguez, verbannen. De Republikeinse Democratische Unie is mede-eigenaar van dit blad.

CUBA

Documenten in beslag genomen

Ambtenaren van de Cubaanse commissie voor Ontwikkeling van het Land hebben zonder waarschuwing documenten van tenminste zeven aardoliemaatschappijen in beslag genomen, aldus is in Havana vernomen.

De inbeslagneming is geschied krachtens een dinsdag afgekondigde wet volgens welke alle houders van olieconcessies verplicht zijn alle technische en economische gegevens te verstrekken.

De Cubaanse minister-president, Castro, heeft enkele dagen eerder meegedeeld, dat zijn regering binnenkort een ingrijpende aardoliewet zal afkondigen.

Zaak Chessman

Herziening gevraagd

De verdediger van de ter dood veroordeelde Amerikaan Caryl Chessman heeft vandaag in een brief van 250 kantjes het Amerikaanse Hooggerechtshof om herziening van Chessman's zaak verzocht.

Chessman, die reeds elf jaar geleden op zeventien beschuldigingen ter dood veroordeeld werd maar zijn executie door juridische manoeuvres steeds wist uit te stellen, zou laatstelijk op 23 oktober jl. terechtgesteld zijn als het Hooggerechtshof hem niet in de gelegenheid had gesteld voor 3 november opnieuw om een herziening te vragen.

Kort Geding ROSARIO — DE HASETH

Hedenmorgen werd voor de rechter in eerste aanleg het verzet behandeld, dat door de heer W. G. de Haseth is aangetekend tegen het verstekvonnis, waarbij hem werd verboden op straffe van verbeurdverklaring van tienduizend gulden de heer Rosario in de uitoefening van zijn ambt als gedeputeerde te hinderen.

Voor de heer De Haseth trad op de heer M. C. A. Rojer, terwijl voor de heer Rosario wederom de heer P. v.d. Voort optrad.

De raadsman van de heer Rosario legde zijn schriftelijk antwoord over. De heer Rojer vroeg daarop verlof om pleidooi te houden. Dit ontlokte aan de raadsman van de tegenpartij de vraag hoe het mogelijk was pleidooi te houden zonder nog inzage gehad te hebben in de thans overgelegde stukken.

De rechter hield de beslissing tot het houden van pleidooi aan tot maandag as.

Tegen Noorwegen

Piet Kraak in doel

Het Nederlandse doel zal in de wedstrijd tegen Noorwegen, die woensdag te Rotterdam wordt gespeeld, worden verdedigd door de 38-jarige Piet Kraak. Graafland liep tegen Volendam een blessure op en liet ook gisteren verstek gaan. Elek Schwartz greep toen terug op Kraak, die hij Nederlands beste doelman noemde.

De drie spelers, die door blessures tegen Duitsland niet konden spelen namelijk Wiersma, Rijvers en Moulijn, zijn thans weer opgesteld in de nationale ploeg.

Linksachter Kuys liep gisteren een hoofdwond op en zal niet van de partij zijn. Zijn plaats wordt ingenomen door Jan Renders van P.S.V., die hiermee zijn debuut maakt in het interlandvoetbal.

Het team ziet er als volgt uit: doel: Kraak (Elinkwijk); achter: Wiersma (P.S.V.) en Renders (P.S.V.): midden: Notermans (Fortuna), Van der Hart (Fortuna) en Klaassens (Feijenoord); voor: Van der Kuil (P.S.V), Wilkes (Fortuna), Van der Linden (D.O.S.), Rijvers (Feijenoord) en Moulijn (Feijenoord).

Van 27 inzittenden:

Slechts een overlevende

Zondag hebben reddingsploegen het wrak bereikt van een neergestorte Dakota, die vrijdag uit Washington naar Charlottesville was vertrokken. Slechts één van de 27 inzittenden van het vliegtuig is levend aangetroffen. Het is de 33-jarige zakenman Phil Bradley, die nog in zijn stoel zat vastgeriemd. De stoel bevond zich een eind van het wrak af. In het ziekenhuis te Charlottesville zei Bradley, dat vlak voor het neerstorten het hoofdlicht was uitgegaan. De passagiers kregen opdracht de riemen vast te maken en niet meer te roken. Toen stortte het toestel plotseling neer. Bradley zat rechts achter in het vliegtuig. Volgens zijn zeggen werd hij naar voren geslingerd. Hij schreeuwde om te horen of er overlevenden waren, maar kreeg geen antwoord. Later is gebleken, dat Bradley's heup ontwricht is.

Wervelstorm eist 1400 slachtoffers

Schade: 3,5 miljard pesos

De Wervelstorm die dinsdag een uitgestrekt gebied aan de Mexicaanse Westkust heeft getroffen, heeft volgens officiele gegevens gevens meer dan 1.400 mensenlegetroffenen. De schade wordt geschat op 3,5 miljard pesos.

Van de 1471 inwoners van het mijnbouwplaatsje Minatitlan in Manzanillo zijn meer dan 800 mensen omgekomen, van de 51 inwoners van het gehucht Parota overleefde slechts een de ramp.

ALLERZIELEN

'k Heb zoo menigmaal gegaan
waar de wilgen treuren staan,
buiten stad, naar 't doodenveld.....
'k Heb bij woeste windgeweld
't geel gebladert dwarren zien
en onwetend op de knien
neergezakt en nagedacht
dat de dood met 't menschdom lacht
lijk de wind met 't dorre blad.....
Kranke menschdom, sta hier wat
bij de graven, 't Wormgekriel
knaagt aan 't lichaam; maar de ziel,
waar is zij? En lijdt zij niet
't snoerend vagevuurverdriet,
waar zij naar verlossing smacht
en naar uw gebeden wacht?
Allerzielen! Bededag
dien ik niet vergeten mag.....
Allerzielen! Vader weent,
moeder kermet zoo vereend...
Vrouw of man of wie het is
roepen ons om lavenis.

Guido Gezelle

visie op het wereldgebeuren

Een regeling voor Kasjmir?

NEHRU

Misschien zal de Chinese agressie tegen Indië er toe bijdragen, dat er een betere verstandhouding komt tussen New Delhi en Karatsji. In Pakistan heeft men zich uiteraard de laatste tijd ook grote zorgen gemaakt over de schendingen van de Indische grenzen door Chinese troepen, en men houdt rekening met de mogelijkheid, dat ook de Pakistaanse grenzen nog eens door de Chinezen zullen worden geschonden. Voor de activiteiten van de Chinese communisten in het noorden van het Voor-Indische schiereiland heeft men tot nog toe geen redelijke verklaring kunnen vinden, en niemand weet hoe ver de expansiedrang van Peking nog zal strekken.

De President van Pakistan, Mohammed Ayub Khan, heeft op een persconferentie te Karatsji verklaard, dat Indië en Pakistan rekening moesten houden met de mogelijkheid van een grote communistische invasie vanuit het noorden, en dat de beide landen zich alleen zouden kunnen verdedigen als zij hun onderlinge geschillen uit de weg ruimden. „Indië en Pakistan moeten niet langer met geladen geweren tegenover elkaar staan. Zij moeten aandacht schenken aan de verontrustende ontwikkelingen in Centraal-Azië", aldus President Ayub.

Indië en Pakistan maakten beide ruim twaalf jaar geleden nog deel uit van Brits-Indië. Maar het Britse gebied werd in 1947 gescheiden in twee onafhankelijke staten, en de „partition" ging gepaard met een bloedige strijd. Pakistan, een Moslem-staat, bestaat uit twee delen die door Indisch grondgebied van elkaar zijn gescheiden. Het land heeft een bevolking van ongeveer 80 miljoen.

Indië, dat minstens 360 miljoen inwoners heeft, heeft een bevolking die in meerderheid uit Hindoes bestaat. De „partition" heeft geleid tot een aantal ernstige geschillen, waarvan de voornaamste nog tot op de dag van vandaag bestaan. Maar vorige week zijn enige conflicten van min of meer ondergeschikte aard uit de weg geruimd in een Indisch-Pakistaanse conferentie over moeilijkheden inzake de grens tussen Indië en Oost-Pakistan. In de conferentie werd ook besloten de onderhandelingen over de nog lopende geschillen voort te zetten. Het nieuws van deze overeenkomst is in beide landen met vreugde ontvangen, en ook elders in de vrije wereld heeft men zich verheugd over deze toenadering tussen de oude vijanden.

(Vervolg naar pag. 3)

19 december

Westelijk topgesprek

De westelijke topconferentie begint in Parijs op 19 december, aldus deelde de persdienst van de regering in Bonn mee. Deze conferentie zal dienen ter voorbereiding van de topconferentie met de Russische premier Chroesjtsjef. Aan de westelijke conferentie zal worden deelgenomen door president Eisenhower van Amerika, premier MacMillan van Engeland, kanselier Adenauer van West-Duitsland en president De Gaulle van Frankrijk.

Kardinaal-bisschop overleden

Kardinaal Federico Tedeschini Aartsbisschop van de St. Pieter Basiliek, is vandaag op 86-jarige leeftijd gestorven. Het aantal leden van het college van Kardinalen is nu nog eenenzeventig.

Als Kardinaal-Bisschop behoorde de overledene tot de hoogste orde van kardinalen. Hiervan zijn er slechts zes in het College. Federico Tedeschini werd op 12 oktober 1873 te Antrodoco geboren, in 1896. Priester gewijd en in 1933 door Paus Pius de elfde tot Kardinaal benoemd Deze benoeming werd pas in 1935 openbaar gemaakt.

Kardinaal Tedeschini was Bisschop van Frascati bij Rome.

In de jaren dertig werd hij bekend door zijn advies aan de Rooms-Katholieken in Spanje om het republikeinse regime niet te bestrijden. Hij drong er op aan de gadachte van herstel van de monarchie in Spanje door middel van geweld te laten varen. Hij was Nuntius in Spanje.

Pikantjes

Voorlichting!

Zaterdagmorgen gaf de Regeringsvoorlichtingsdienst een bericht uit over de benoeming van de heer F. Beaujon tot gezaghebber van Aruba. Op dit bericht lag een embargo tot één uur. De mededeling werd gedaan, dat de beëdiging vóór het einde van het embargo zou hebben plaats gehad.

Later op de morgen werd op de redactietafel een verslag gedeponeerd, eveneens afkomstig van de R.V.D., over de plechtigheid van de beëdiging en de daarbij gewisselde woorden.

Het komt ons juist voor dit verslag niet te publiceren. Het is de directie van ons blad niet bekend, dat de heren van de R.V.D. bij de Amigoe in dienst zijn als verslaggevers.

Een vrije krant wenst zijn eigen verslaggeving te verzorgen en meent om zijn taak naar behoren te volbrengen, ook over die verslaggeving in vrijheid te moeten beschikken.

Waartoe die haast? Kon men na de jaren zonder Arubaanse gezaghebber met de beëdiging thans niet enkele uren wachten — althans zo lang, dat de vrije voorlichtingsorganen in de gelegenheid gesteld zouden worden om naar behoren hun lezers over een gebeurtenis als deze in te lichten.

Naar onze opvatting heeft de R.V.D. zich op een terrein begeven, waar haar taak als regeringsorgaan beslist niet ligt en niet liggen mag.

What is in a name...

We schreven zaterdag, dat we nog zouden terugkomen op een klein bombardement van telefoontjes van de zijde van enkele bestuursleden van een politieke partij. Zij waren van mening, dat we enkele aperte onwaarheden over de naam van hun partij in ons blad geplaatst hadden en eisten dienovereenkomstig een rectificatie. Zij zullen intussen hebben vastgesteld, dat we daartoe geen redenen aanwezig achtten.

Deze leden van de K.V.P. bleken ineens verschrikkelijk gesteld te zijn op formele en ongenuanceerde verklaringen. Dit verbaast ons enigszins bij de herinnering aan bestuursverklaringen van die partij, die wèl sterk genuanceerd waren om bepaalde waarheden te verbloemen. Dan denken wij ineens ook aan de verklaringen van een vooraanstaand lid dezer partij, die weer heel erg warm was van nuances om vooral toch maar niet duidelijk te maken wat hij wel wilde en wat hij niet te maken had met bepaalde zeer betwistbare publicatie in de Nederlandse pers. Eén ding hebben al die mensen ons wel duidelijk gemaakt: je kunt op vele wijzen de waarheid verbloemen.

Wanneer wij in een bepaald verband de K.V.P. moesten noemen en toen de „K" en het woord „voorlopig" tussen haakjes plaatsten, dan was dat ook een nuance. We zijn echter de mening toegedaan, dat elke lezer met enig gevoel daarvoor, wel begrijpt wat we met die haakjes bedoelden.

Als het bestuur van de K.V.P. een communiqué uitgeeft met de aankondiging van een naamsverandering dan heeft dat bestuur naar onze smaak bij voorbaat en eigenmachtig blijk gegeven op die naam geen prijs meer te stellen. Dit lijkt ons vooral ook daarom juist te zijn, omdat, als we het allemaal goed begrijpen, dat communiqué in de nederlandstalige dagbladen wat vroegtijdig was. De leden zullen toch eerst hun toestemming moeten geven. Overigens heeft het bestuur (èn de leden) al lang het voorrecht om die naam zonder haakjes te dragen verspeeld door bepaalde bestuursdaden te stellen of er mee in te stemmen.

Moeten we nog lang wachten op die aangekondigde ledenvergadering en als mogelijk gevolg daarvan de naamsverandering? Het bestuur van de onderhavige partij bleek in het verleden niet zo erg gul met het oproepen van de leden ter vergadering.

Over die nuance zouden wij nu op onze beurt wel eens he fijne willen weten. En dan liefst zo onomwonden en duidelijk mogelijk!

●

In Vientiane (Laos) zal dezer dagen een proces beginnen tegen Prins Soefanoevong, stichter van de linkse partij Neo Lao Haksat, en veertien partijleden. De prins bevindt zich sedert 28 juli in arrest. Hij is kort na de aanvallen der procommunistische Pathet Lao-opstandelingen in de noordoostelijke provincies van Laos gearresteerd.

BEGROTINGSZORGEN

Overleg Land-Curaçao dringend noodzakelijk

Voorzichtige voorstellen tot verhoging van inkomsten

Door zich drastische bezuinigingsmaatregelen op te leggen is het Bestuurscollege van Curaçao er in geslaagd een concept-begroting te presenteren, die het aanwezige tekort weet terug te brengen tot ƒ 2.700.000. Dit kon bereikt worden door het voorstel om de kapitaaldienst van 1959 te besnoeien met ruim anderhalf miljoen, die gereserveerd moesten blijven voor nog niet uitgevoerde kapitaalswerken. Daarnaast zijn de zich opdringende uitgaven voor 1960 onderworpen aan een beoordeling volgens de normen van strikte noodzakelijkheid. Hierdoor is het mogelijk, dat de uitgaven met niet meer dan negen ton gestegen zijn ten opzichte van 1959.

De gemiddelde stijging van de uitgaven per jaar lag de laatste jaren rond ƒ 1 000 000, terwijl sinds 1958 de inkomsten met ƒ 2.991.000 zijn teruggelopen.

Kapitaalsdienst ingekrompen.
In de hiernaast gepubliceerde tabel kan men zien, dat na een hoogtepunt in de jaren 1956 en 1957 de kapitaaldienst sterk is besnoeid. Op de begroting 1959 paraisseerde een kapitaaldienst van bijna 3½ miljoen. Suppletoir moet dit nog stijgen tot 3.7 miljoen. Voor 1960 heeft het Bestuurscollege dit niveau min of meer gehandhaafd.

De opstellers van de begroting gaan er van uit, dat — gezien de zich doorzettende terugval van de inkomsten — het zo juist genoemde niveau ook in de komende jaren zal moeten worden aangehouden. Dit betekent een afwijken van de sinds enkele jaren gevolgde gedachte, dat voor het eilandgebied Curaçao een omvang van de kapitaaldienst van ongeveer vijf miljoen normaal is. Deze gedachte is geboren uit de wijze waarop in 1956 het belastinggebied verdeeld is.

Verhoging van inkomsten noodzakelijk.
De norm van vijf miljoen per jaar voor de Curaçaose kapitaalsuitgaven werd inderdaad in 1956 min of meer vastgesteld. Hierbij kon, gerekend met de toenmalige belastingopbrengst, een verdeling tussen de verschillende gegadigden worden toegepast, die voor elk van hen een sluitende begroting mogelijk maakte. Concreet werd toen rekening gehouden met een opbrengst van de winstbelasting voor Curaçao van ƒ 10.500.000 (het gemiddelde van de aanslagen van 1954 en 1955).
Enkele miljoenen werden opgebracht door de beleggingsmaatschappijen, die thans geliquideerd zijn.
Belangrijk zijn de conclusies waartoe het Bestuurscollege van Curaçao na de studie van het bovenstaande komt en die we hier letterlijk aanhalen:

1. Bij de verdeling van het belastinggebied werd door de landsregering ervan uitgegaan, dat de aan Curaçao toevallende belastingopbrengsten van beleggingsmaatschappijen zou dienen ter betaling van de normale lopende budgettaire uitgaven. Immers de verdeling werd afgestemd op een genormaliseerde sluitende begroting, waarin geen ruimte werd gelaten voor bijzondere uitgaven voor verdere economische ontplooiing of andere dergelijke uitgaven van bijzonder karakter.

2. Door de plotselinge liquidatie van deze maatschappijen, is de basis waarop de verdeling van het belastinggebied in 1956 is opgetrokken, aangetast.

Meer inkomsten.
De duidelijke noodzakelijkheid van een herziening van de verdeling van het belastinggebied leidt tot de vraag hoever precies een inkomstenvermeerdering zou moeten gaan. Bij de beantwoording van deze vraag komt het Bestuurscollege tot een bedrag van om en nabij ƒ 5.000.000.

Zoals boven reeds werd gemeld, is het tekort van de begroting 1960 geraamd op ƒ 2.700.000, terwijl erop gerekend moet worden dat het jaar 1961 nog eens een tekort van twee miljoen te zien zal geven, veroorzaakt door voortgezette vermindering van de belastingopbrengsten ten gevolge van de maatregelen van het Shell-concern, en een vermindering van de opbrengst der grondbelasting. Het eilandsbestuur is nu van mening, dat slechts een complex van maatregelen hier mogelijkerwijze een oplossing zal kunnen brengen. In het kort komen de aanbevelingen hierop neer:

1. Overheveling naar het eilandgebied van het bijzonder invoerrecht op benzine. Dit ligt inzoverre voor de hand, dat de zorg voor bouw en onderhoud van wegen ten behoeve van het verkeer met motorrijtuigen geheel ten laste van het eilandgebied komt. Overigens zal deze overheveling nog slechts 1 miljoen meer inkomsten aan het eilandgebied verschaffen.

2. Herziening van het tarief van de inkomstenbelasting — sterker progressieve heffing — gekoppeld aan verhoging van het aandeelpercentage van het eilandgebied.

3. **Betere controle op de belasting**aangifte; invoering van een vermogensbelasting met gering heffingstarief. Deze zou er hoofdzakelijk toe dienen om volledige vermogensaangiften te verkrijgen waardoor weer verbetering van de aanslagen in de inkomstenbelasting ontstaat.

4. Met betrekking tot de winstbelasting zouden maatregelen moeten worden genomen zodat voortaan niet alleen de aangevoerde aardolie maar ook halffabrikaten belast kunnen worden.

5. Herziening van de verouderde fictieve winstbepaling der aardolieverwerkingsbedrijven.

6. Verhoging van het invoerrecht op benzine (na overheveling naar het eilandgebied).

7. Opcentheffing op de inkomstenbelasting. Deze heffing zou kunnen vervallen als de eerste vijf maatregelen uitgevoerd zijn.

Het Eilandsbestuur roept op tot samenwerking tussen Regering en eiland Curaçao om hun gezamenlijke activiteiten te richten op het belang dat door bijzondere omstandigheden thans als het primaire algemene belang moet worden erkend, t.w. het produceren van sluitende begrotingen voor de jaren 1960 en 1961 zo, dat de belastingdruk toch niet die hoogte bereikt, die een verdere economische ontplooiing van de Antillen, in het bijzonder ook van Curaçao, nadelig zou beïnvloeden.

FINANCIELE RESULTATEN VAN CURACAO OVER DE JAREN 1955 — 1960
(in duizenden gulden)

Jaar		Netto-uitg. gewone dienst	Bijdragen kapitaal-dienst	Totaal	Algemene belasting ont-vangsten	Saldo
Rekening	1955	14.043	4.598	18.341	22.963	+ 4.321
Rekening	1956	16.376	6.605	22.981	21.137	— 1.844
Rekening	1957	17.633	6.682	24.315	23.628	— 687
Rekening	1958	20.156	4.503	24.659	25.263	+ 603
Vastg.-begroting	1959	21.396	3.436	24.832	24.832	nihil
Herz.-begroting	1959	21.700	3.700	25.400	24.400	— 2.000
Conc.-begroting	1960	21.623	3.349	24.972	22.272	— 2.700

NIEUW JEUGDWERK onder de MEISJES

Leidsters meisjesgilde geinstalleerd

In een mooie plechtigheid vond zaterdagavond op Santa Rosa de installatie plaats van de Diocesaan Commissaresse van de nieuwe jeugbeweging voor meisjes: het Katholiek Meisjes Gilde. De Diocesaan Aalmoezenier en initiatiefnemer van dit nieuwe jeugdwerk, pater P. Verbeek O.P., installeerde mej. A. Zielinski tot D.C. De nieuwe D.C. installeerde hierna de groepsleidsters van Santa Rosa, Montagne, Steenrijk en Santa Familia, resp. Zr. Matea Maria, Zr. Sixta, mej. L. Goilo en mej. M. Evertsz.

Vóór de installatie wees p. Verbeek alle leidsters op het grote belang van het K.M.G. voor Kerk en Maatschappij. Hij beklemtoonde de apostolische waarde van het leidsterswerk. „Leert hen onderhouden al wat Ik u geboden heb en Ik zal met u zijn." Deze woorden sprak Christus ook tot de leken.

Het Katholiek Meisjes Gilde staat open voor alle katholieke meisjes en wil in iets vrijere vorm dan de padvinderij, toch ook evenals deze in en door het spel en het eisenwerk aan de meisjes een aan haar aangepaste vorming geven in een katholieke sfeer.

Gezien de belangstelling van vele dames voor dit werk, dat — zes maanden geleden op Steenrijk begonnen — nu reeds een viertal afdelingen heeft, lijkt een gematigd optimisme voor de uitbloei wel gerechtvaardigd.

Een veertigtal leidsters, waarvan het merendeel reeds aan een inleidingscursus had deelgenomen, zat na de installatie rondom een kampvuur. De Z.E. pastoor B. Jansen, voorzitter van de K.J.C., en Br. Maximiliaan, hoofdleiders van de Jonge Wacht gaven door hun aanwezigheid belangstelling voor de nieuwe jeugdbeweging.

Een zeer geslaagd sfeervol kampvuur hield allen nog geruime tijd in gezelligheid en vriendschap bijeen.

* *

Het onderzoekcentrum Langley van de Amerikaanse dienst voor lucht- en ruimtevaart heeft bijzonderheden meegedeeld over de ruimtevaart van de eerste Amerikaanse ruimtevaarder, die waarschijnlijk over 5 jaar zijn tocht zal maken.

De pionier zal in een Mercury-satelliet driemaal om de aarde wentelen op een hoogte van 160 kilometer. De satelliet zal na vier en een half uur ter hoogte van de Bahama-eilanden in de Atlantische Oceaan, niet zover van Cape Canaveral, naar de aarde terugkeren. Zeven Amerikanen zijn kandidaat voor deze reis.

Zij zijn zeer nauwkeurig geselecteerd en ondergaan een training, waarin de omstandigheden van een ruimtevlucht zo getrouw mogelijk worden nagebootst.

Man op straat door beroerte getroffen

Zondagmiddag om twaalf uur zag een passerende politiepatrouille op de Roodeweg nabij de protestantse begraafplaats een man op de grond liggen. Het bleek te zijn de 71-jarige K. Ridderplaat, die even tevoren door een beroerte was getroffen. De man werd met spoed naar het ziekenhuis gebracht, maar bij aankomst bleek hij reeds te zijn overleden.

Onze deelneming gaat uit naar de familie van de overledene.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

MAANDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„El enamorado" geheel in het spaans.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„Razende Roland" in het italiaans met hollandse tekst.
West-End 7.00 en 9.00:
„De schuld van een moeder".
Caribe 8.00 uur:
„Tamango".
Royal 8.00 uur:
„A top of the fifth woman".
„Camous" (Pt. met Spaanse onder-
Theater Suffisant 20.00 uur.
schriften) toegankelijk voor iedereen.

DINSDAG

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„The blob" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Razende Roland" in het italiaans met hollandse tekst;
West-End, 7.00 en 9.00 uur:
„De schuld van een moeder"
(La colpa di una madre) in het Italiaans met hollandse tekst.
Caribe, 8.00 uur:
„Carmen Probita".
Royal 8.00 uur:
„Highway dragnet".
Theater Suffisant 20.00 uur:
„Woestijn zonder genade" in het frans met nederlandse onderschriften.

Allerlei

MAANDAG

Cine-Truck:
Voorstelling op San Nicolaas.
Volleyball (Asiento):
19.45: Union fl. de Marie-Zeemacht B
21.00: Sithoc-Chinese club.

DINSDAG

Cine-Truck:
Voorstelling op Mgr. Verriet Instituut.

EMMASTAD

WACHTDIENST
Shell Curaçao
Telegram Afdeling
Kantoor open 07.00—23.30 tel. 2307
J. J. Roos 23.30—07.00 " 3200
b.g.g. " 2400
MATERIALEN DIENST
W. Batelaan " 4350
b.g.g. tel. 2400
Afdeling Personeel
H. D. Wilsoe, P. L. Jansenstr. 13
Tel. 0-13453 b.g.g. " 2400
Medische Dienst
31/10 (12.30) — 2/11 (07.00) Dr. Gomperts, Tel. 2497, b.g.g. 2409/2289.
Weekendwacht Suffisantdorp
C. H. Mason Tel. 3086
Rederij Scheepsagentschappen
E. van der Werf " 3101

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid onze geliefde vader en broeder de Hr.

Moises Alvares Correa

De ter aardebestelling zal plaats vinden vanaf het sterfhuis Julianaplein No. 38 heden namiddag om 4.30

John Henry A. Correa
David A. Correa
Sarah A. Correa
Rebecca A. Correa

Willemstad, 2 november 1959

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Objectiviteit

(Buiten verantwoordelijkheid van de redaktie)

In de Amigoe van woensdag 28 oktober kwam onder de rubriek „Spreek ik met de Amigoe" het volgende telefoontje voor:

„Ik heb verbaasd gestaan", aldus een abonnee „over hetgeen de heer Leito gisteren zoals heeft opgemerkt over de pers. Ik kreeg de indruk dat men van die zijde een „goede pers" nodig heeft hoe dan ook....."

De kritiek die in de vergadering van dinsdag 27 oktober werd geuit aan het adres van de pers had betrekking op de wijze waarop de vergadering van 19 oktober was verslagen. Kennelijk heeft de betrokken „abonnee" de bewuste vergaderingen van de eilandsraad niet bijgewoond, doch zich uitsluitend aan de hand van Uw verslaggeving een mening gevormd. Aangezien ondergetekende de desbetreffende vergaderingen wel heeft bijgewoond, kan hij verklaren, dat in het verslag van de Amigoe de feitelijke gebeurtenissen en gang van zaken in de vergadering van 19 oktober niet juist zijn weergegeven: althans zou hij die vergaderingen niet hebben bijgewoond, doch alleen Uw verslaggeving tot zijn beschikking hebben gehad, dan zou zich bij ondergetekende een heel andere mening hebben gevormd.

De opmerking dat „bepaalde sprekers werden verslagen en anderen werden overgeslagen" is terecht van toepassing op het verslag van de Amigoe.

Daar ondergetekende toevallig in de gelegenheid was deze vergaderingen bij te wonen heeft hij persoonlijk kunnen constateren wat zich hierbij heeft voorgedaan.

Om de juiste toedracht van zaken te vernemen is men in de regel echter aangewezen op een goede krant.

Het is Uw goed recht een eigen „standpunt" in te nemen.

Een goede krant heeft echter de plicht daarbij een correcte (ongetinte) weergave van feiten welke zich voordoen aan de lezers voor te leggen.

In de hoop dat de Amigoe hieraan zou beantwoorden, heb ik mij als abonnee opgegeven

Het zou mij ten zeerste teleurstellen, indien de Amigoe met de opmerkingen onder de titel „Wie eigenlijk" in de editie van gisteren, bedoelt zich in deze te kunnen verontschuldigen met te zeggen dat een andere krant het ook niet goed doet.

Met dank voor de plaatsing,

hoogachtend
V. C. Vinck.

Naschrift redactie:
Het is geenszins onze bedoeling ons te verontschuldigen voor eventueel gemaakte fouten. Nog minder willen wij deelnemen aan de thans nogal eens gevolgde denkfout, dat men zich zou kunnen rechtvaardigen door te verwijzen naar het gedrag van een ander. Het is inderdaad niet ondenkbaar, dat in het betreffende verslag in ons blad iemand niet aan zijn trekken is gekomen. We menen echter nog steeds aanspraak te mogen maken op objectieve verslaggeving. Het gaat immers niet aan, uit een gemaakte fout zonder meer iemands bedoeling te interpreteren als er geen andere aanwijzingen zijn.
We dachten zo, dat we gisteren over méér aanwijzingen beschikten om onze opmerkingen te maken onder de titel „Wie eigenlijk?"
Zowel voor onze berichtgeving als voor de verslaggeving kan de Redactie inzender de verzekering geven, dat we slechts na behoorlijke controle onze berichten plaatsen en, zo er in het verslag van een Eilandsraadvergadering een nalatigheid valt aan te geven, dan bedenke men op de eerste plaats, dat aan de verslaggever, die zich niet bij voorbaat tot de sprekers van „zijn" partij of groep wenst te beperken, in de soms zeer geëmotioneerde vergaderingen van de laatste weken met wilde en vaak nog nauwelijks geformuleerde besluiten zware eisen gesteld worden.
We doen ons best en beschouwen het inderdaad als de plicht van een krant „een correcte weergave van de feiten" te geven, gescheiden van het commentaar.
Dat echter de methode „bepaalde sprekers worden verslagen en andere overgeslagen" door ons met opzet gevolgd zou worden, is, wij kunnen het de geachte inzender uitdrukkelijk verzekeren, niet het geval.

hollandse nieuwtjes

In het dagblad „De Stem" van Breda en omstreken verscheen onlangs een artikel over de Antilliaanse studerenden in Nederland. De bursalen zijn tot de onprettige ontdekking gekomen dat men in Nederland niet weet „wie wij zijn en waar wij vandaan komen". Milagra Passial schreef o.a.: „Als er een foto van de Antillen in een missieblad staat, is het gewoonlijk een witte non met een bloot „nikkertje" op de arm, poserend voor een koenoekoehut. Dat Willemstad de tweede haven van het Koninkrijk is, staat er niet bij: dat de koenoekoehut zo langzamerhand een bezienswaardigheid is geworden waarnaar men zelfs H. M. de Koningin heeft geleid, ook niet. Om maar te zwijgen van het feit dat Curaçao (bedoeld is kennelijk de Nederlandse Antillen. — red) geen missie is maar een bisdom net als Breda."

●

Alle leden van de weer-commissie in IJmuiden hebben hun taak neergelegd. De weer-commissie adviseert de treilervisserij omtrent het al dan niet uitvaren van de boten onder de verschillende weersomstandigheden. Twaalf vissers weigerden onlangs uit te varen en werden voor het gerecht gedaagd. Het gerechtshof stelde de vissers in het gelijk. Een deskundige van het K.N.M.I. in de Bilt trok de deskundigheid der commissie-leden in twijfel. Nu moet het K.N.M.I. het zelf maar opknappen.

●

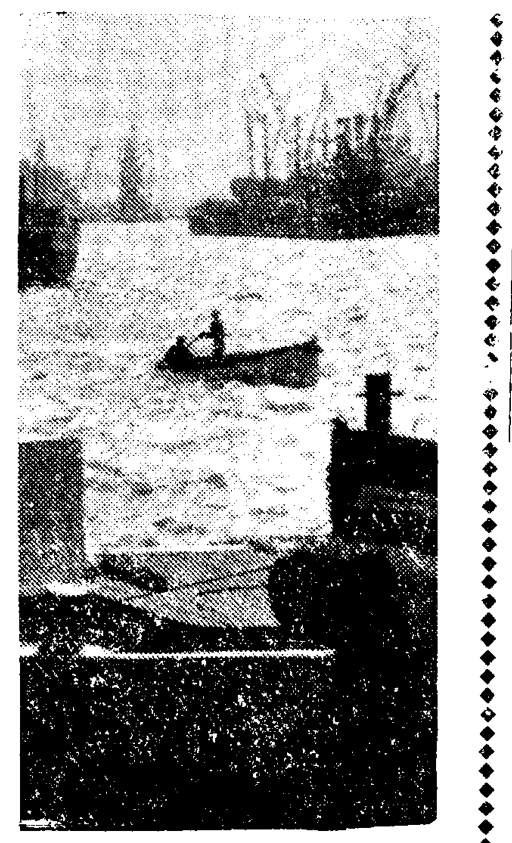
De A.N.W.B. heeft aan 140 hotels de bevoegdheid onttrokken, de naam Bondshotel te dragen. Reeds herhaalde malen had de A.N.W.B. de beheerders van deze hotels gewaarschuwd dat de service in hun hotels te wensen over liet. Men trok daar uit echter niet de nodige consequenties. Tot de verbreking van deze band tussen de A.N.W.B. en de 140 hotels werd besloten op grond van het belang van het toerisme.

●

Sinds enkele dagen is Amsterdam weer een speelzaal rijker. Na de sluiting van de speelgelegenheden in Baarle Nassau werd nu in Amsterdam het „24-spel" geïmporteerd. Dit spel is volgens de patenthouder Gustavus een behendigheidsspel. Bij de ingang van het Slotania-hotel, waar het spel geïntroduceerd werd, stond als receptionist dezelfde persoon als in de Woodside-club in Baarle-Nassau. De geïnviteerden keken elkaar verbaasd aan omdat zij elkaar nog kenden van Baarle-Nassau. Onder de bezoekers bevond zich ook een hoofdinspecteur van politie die een rapport moest opstellen. Een bejaarde dame, die thuis is in alle speelgelegenheden, verklaarde terloops: Als dit spel mag, dan mag alles!

●

Het blinden-instituut in Grave (N. Br.) vierde met veel luister zijn eerste eeuwfeest. Tijdens de huldigingsbijeenkomst maakte de minister van O. K. en W. bekend, dat de directeur van deze inrichting, frater Theophaan, tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau benoemd was. Tevens werd de bouwvergunning overhandigd voor een ultra-moderne nieuwbouw „ergens in Nederland". Grave doet echter zijn uiterste best ons h. Instituut op zijn grondgebied te behouden. Als een druppel op een gloeiende plaat werd

......schepen......

125.000 gulden voor de nieuwbouw overhandigd. Deze is begroot op vijf miljoen.

●

Adriaan Roland Holst was dezer dagen de gast van Z. M. Koning Boudewijn. De Belgische vorst reikte aan de Nederlandse dichter „de Grote Prijs der Nederlandse Letteren" uit. Tijdens dit plechtig gebeuren las Koning Boudewijn de volgende regels van een gedicht van Roland Holst voor:

„Ik vraag geen oogst, ik heb
geen schuren.
Ik sta in Uwen dienst zonder bezit.
Maar ik ben rijk in dit:
Dat ik den ploeg van Uw woord
mag besturen"

visie op het wereldgebeuren

(Vervolg van pagina 1.)

Maar het grote struikelblok voor een definitief akkoord tussen Indië en Pakistan wordt gevormd door Kasjmir. Dit gebied, dat in het noordwesten van Voor-Indië ligt, heeft een totale oppervlakte van ongeveer 200.000 km2 en een bevolking van vier en half miljoen. Ongeveer 80 pct. van de inwoners van Kasjmir zijn Mohammedanen, hetgeen dan ook een van de redenen is, waarom Pakistan aanspraak maakt op het gebied. Maar in 1947 heeft de toenmalige Maharadja van Kasjmir, een Hindoe, de zijde van Indië gekozen. Pakistan wilde echter niet tolereren dat Kasjmir eenvoudig als Indisch gebied beschouwd werd, en tussen de strijdkrachten van Indië en Pakistan werd een felle strijd gevoerd om het bezit van het gebied. Tenslotte werd door Indië en beroep gedaan op de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en New Delhi beschuldigde Pakistan van agressie. De Veiligheidsraad wist tenslotte te bewerken dat er op 1 januari 1949 een staakt-het-vuren werd afgekondigd. Het grootste deel van Kasjmir is sindsdien in handen van Indië. In principe zijn de beide landen het er over eens, dat er in Kasjmir een volksstemming moet worden gehouden, maar zij hebben nooit een akkoord bereikt over de manier waarop die volksstemming zou moeten worden gehouden. De Indiërs hebben zich steeds op het standpunt gesteld, dat Pakistan zou moeten beginnen met het terugtrekken van de troepen uit Kasjmir. De Pakistani wilden dit echter slechts doen, als sterke eenheden van de Verenigde Naties gelegerd zouden worden langs de demarcatielijn in Kasjmir en als de Indische troepensterkte in het door Indië bezette gebied aanzienlijk zou worden gereduceerd. New Delhi weigerde echter op deze Pakistaanse eis in te gaan, en alle pogingen van de Verenigde Naties om de partijen tot elkaar te brengen hebben tot nog toe gefaald. De bemiddelaars van de Veiligheidsraad moesten onverrichterzake terugkeren. In 1956 heeft Indië aangekondigd, dat het Indische deel van Kasjmir voortaan als Indisch grondgebied zou worden beschouwd. De Indische annexatie van een deel van Kasjmir werd in 1957 door de Veiligheidsraad als onwettig bestempeld, maar New Delhi heeft zich daar niets van aangetrokken, en de Indiërs hebben het „bezette gebied" intussen de status gegeven van een deelstaat van de Indische republiek.

De recente toenaderingspogingen tussen Indië en Pakistan zijn vooral van het laatstgenoemd land uitgegaan. President Ayub heeft vorige maand een bezoek gebracht aan New Delhi, en bij deze gelegenheid heeft hij Nehroe uitgenodigd tot een tegenbezoek aan Karatsji, als de Indische premier eind september zou terugkeren van een reis naar Perzië. Maar Nehroe weigerde op deze invitatie in te gaan, zogenaamd omdat hij geen tijd had voor een onderbreking van zijn terugreis uit Teheran.

Maar in Pakistan geeft men de hoop niet op, dat Nehroe toch nog binnenkort naar Karatsji zal komen. De recente bedreiging van Indië door China zou de Indische premier tot het besef kunnen brengen, dat een regeling van de kwestie-Kasjmir dringend gewenst is. Maar tot op heden heeft New-Delhi nog niet gereageerd op de voorstellen van President Ayub om te komen tot een gezamenlijke Indisch-Pakistaanse verdediging van Voor-Indië.

Nehroe heeft zijn land altijd buiten de twee grote kampen willen houden, het Westerse en het communistische. Hij koestert een diepgeworteld wantrouwen tegenover de Westerse mogendheden, die hij nog steeds van imperialistische ambities verdenkt. Nehroe neemt het Pakistan dan ook in hoge mate kwalijk dat dit land een defensie-pact heeft gesloten met Amerika, en dat de Pakistani zich indertijd zowel bij de Zuid-Oost Aziatische Verdragsorganisatie als bij het Pact van Bagdad (nu CENTO geheten) hebben aangesloten. Het „neutrale" Indië wil zich niet zo maar verbinden met het uitgesproken Westerse Pakistan.

Maar er is althans een kans op verbetering van de betrekkingen tussen New Delhi en Karatsji. De kwestie-Kasjmir zal echter niet eenvoudig opgelost kunnen worden, tenzij Nehroe een aanzienlijke concessie doet.

Dr. Rene de Nebesky-Wojkowitz, de Oostenrijkse ontdekkingsreiziger die destijds als eerste Europeaan de Himalaja-rijken Bhoetan, Sikkim en Nepal betreden zou hebben, is dezer dag te Wenen overleden, aldus is van de zijde van de vereniging Nederland — Oostenrijk vernomen.

—*—

Het Zweedse leger heeft elektronische apparaten voor de luchtverdediging in Engeland besteld. Het nieuwe defensiestelsel werkt met radar, elektronische apparatuur, rekenmachines en televisie en kan binnen enkele se-

—x—

De Heer en mevrouw
B. SIMON—MUYALE
en
De Heer en mevrouw
W. E. ROMER — van der VEEN
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun kinderen

Hady en Geraldine

De Huwelijksvoltrekking zal plaats vinden op 4 november a.s. in de kathedraal van Pietermaai gedurende een heilige mis om 8.00 uur v.m.

Receptie: 9 - 11 uur.
Adres: Schottegatw. (O) 203

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Van huis en haard verdreven.

OP DE VLUCHT VOOR DE RODE TERREUR

(Van onze redacteur)

WENEN, september. — De landen van de vrije wereld hebben zich aaneengesloten, om dit jaar, dat het „wereldvluchtelingenjaar" wordt genoemd, het hele probleem van vluchtelingen energiek uit de wereld te helpen. Toch ontkomt men niet aan de indruk, dat al deze prachtige bedoelingen onder het stoffige „hooggebergte" van akten, papieren, documenten en alles, wat de bureaucratie in staat is te produceren, dreigen te verstikken. De openbare mening is ook al niet bijster actief. Het wordt ook zo saai en vervelend, altijd weer over vluchtelingen te horen. Voor de publieke opinie is de actualiteit er áf, ofschoon het probleem zelf nog altijd van een brandende actualiteit is. De stroom van vluchtelingen is sinds het einde van de tweede wereldoorlog nog altijd niet tot stilstand gekomen.

Het wordt zo saai erover te praten

Niettegenstaande dreigementen, scherpe grenscontrole en prikkeldraadversperringen hebben in de laatste veertien jaar tot nu toe rond twaalf miljoen mensen, wier vaderland door het communisme wordt geregeerd alles wat ze hadden in de steek gelaten, om in de vrije wereld een toevlucht te zoeken.

Ze kwamen uit de Sovjet-Unie, uit Rood-China, uit Polen, Bulgarije, Hongarije, Roemenië, Tsjecho-Slowakije, Albanië, Oost-Duitsland, Noord-Korea, Noord-Vietnam en uit Tibet.

Plotseling zit de „grote politiek" een beetje in haar maag met die twaalf miljoen mensen. Want nu Eisenhower en Chroesjtsjef zo vriendelijk tegen elkaar doen, moet de coëxistentie ineens weer met een eerbiedige hoofdletter worden geschreven.

Maar dat neemt niet weg, dat deze [illegible] miljoen mensen toch wel een indrukwekkende manifestatie vormen tegen de terreur van het rode regime en dat neemt ook niet weg, dat talrijke eenvoudige mensen, die in de volksdemocratische landen wonen doodsbenauwd zijn, dat ze als resultaat van deze coëxistentie helemaal door de vrije wereld in de steek zullen worden gelaten.

Vier communistische landen hebben tot nu toe elk meer dan een miljoen burgers aan de vrije wereld verloren. Dat zijn Rood-China, Noord-Korea, Noord-Vietnam en Oost-Duitsland.

Uit O. - Duitsland

In de veertien jaar sinds Oost-Duitsland nu een communistische regering heeft zijn drie en een half miljoen mensen uit de Oostzone en uit Oost-Berlijn naar 't Westen gevlucht. En nog altijd verlaten daar gemiddeld 3000 mensen per week hun vaderland. Sinds 1945 is dus ongeveer twintig procent van de bevolking uit Oost-Berlijn naar 't Westen gevlucht. Ze konden dan met een geldige pas naar O.-Duitsland en uit O.-Berlijn naar 't westen komen. Daardoor is de „Deutsche Demokratische Republik" het enige land geworden, waar de bevolking afneemt in plaats van toeneemt.

In de laatste tijd vluchten ook Tsjechen en Hongaren vanuit Oost-Duitsland naar het Westen.

Uit China

Het moeilijkste is de vlucht uit China. Toch hebben drie miljoen Chinezen sinds het begin van het rode regime de kans gezien, uit hun land weg te komen. En ofschoon de vlucht steeds moeilijker wordt, slagen gemiddeld nog 100.000 Chinezen per jaar, de vrije wereld te bereiken.

In het Rode China wonen nog ongeveer 9.000 Wit-Russen, die zich na de bolsjewistische revolutie van 1917 vooral in Noord-oost China en in Mandsjoerije hebben gevestigd. Ze hebben nu de hulp ingeroepen van de Hoge Commissaris voor vluchtelingen van de U.N.O. om te kunnen emigreren.

Uit Korea

In mei 1948 werd Korea in twee helften verdeeld. Ten noorden van de 38e breedtegraad kreeg het land een communistische regering en binnen twee jaar vluchtten van de negen miljoen inwoners 1.8 miljoen uit het noorden naar het zuiden. Toen in juni 1950 de legers van Noord-Korea in Zuid-Korea binnenvielen, namen nog eens 800.000 Noord-Koreanen de wijk naar het zuiden.

En na de wapenstilstand in juli 1953 weigerden duizenden Noordkoreaanse krijgsgevangenen naar hun land terug te keren.

Uit Vietnam

Ongeveer een jaar later, in juli 1954 werd Vietnam in twee stukken gedeeld. De communisten gingen in de noordelijke helft regeren en weer begon een massale volksverhuizing van het noorden naar het zuiden.

De regering van het communistische Viet-Minh deed alle moeite om de stroom te stoppen, maar een miljoen Vietnamezen konden toch de vrijheid bereiken.

Uit Hongarije

Uiterst dramatisch was de vlucht van ongeveer 200.000 Hongaren, na de mislukte vrijheidsstrijd van oktober 1956. Daartoe moet men echter nog ongeveer 200.000 Hongaren rekenen, die al na 1947 uit hun land waren weggevlucht. Nu heeft Hongarije bekend gemaakt, dat 45.000 vluchtelingen weer rouwmoedig naar huis zijn teruggekeerd. Dit aantal is overigens wel ietwat overdreven. In werkelijkheid waren het er 15.000.

Etc. . . .

De lijst van vluchtelingen is echter nog niet volledig. 290.000 mensen verlieten de Sovjet Unie en ze kwamen vooral uit Letland, Estland, Litauen, en Sovjet Karelië.

Etc.

Sinds het einde van de laatste wereldoorlog vluchtten 638.000 Polen, 76.000 Tsjechen, 53.000 Roemenen en 18.000 Albanezen.

Uit Bulgarije namen 187.000 mensen de wijk, maar 175.000 daarvan waren Turken, die er na de oorlog de voorkeur aan gaven naar Turkije te repatriëren.

Etc...

In de laatste maanden is het aantal vluchtelingen, voor het communistische regime weer met 21.000 uit Tibet vermeerderd.

Miljoenen hebben dank zij de steun van regeringen en particuliere hulporganisaties al een nieuw vaderland gevonden in de vrije wereld. Maar het einde van de mensenstroom, die onder levensgevaar de rode terreur ontvluchten, is nog steeds niet te zien....

Ongeveer 151.000 mensen in de Zuidelijke Mexicaanse staat Tabasco lijden gebrek door de overstromingen, die zich verleden week hebben voorgedaan van de rivier De Grijalva, aldus verklaarde senator Julian Manzur in de Mexicaanse senaat. Volgens de laatste berichten zou het water thans zakken, doch volgens het Mexicaanse meteorologische instituut zijn er weer nieuwe regens op komst op de zuidoostelijke punt van het schiereiland Yucatan.

Spreek ik met de AMIGOE?

(Vervolg van pagina 1.)

...het schoppen goedkeurt. Dat valt me erg tegen. U schrijft immers dat men zich in verbinding moet stellen met de onderwijzer om de achtergronden te kennen. Verder maakt U er een politiek mopje van", aldus enkele abonnee's. De goede verstaander heeft een half woord nodig. Dat we naar dat politieke pamflet wezen had niet ten doel nu eens „lollig" te zijn, maar om aan te geven hoe ernstig wij zulke handelingen — letterlijk of figuurlijk — vinden, en hoe wij die onder alle omstandigheden afkeuren. Er is geen sprake van dat wij het schoppen zouden goedkeuren.

Alleen was het onze bedoeling er op te wijzen dat een medaille twee kanten heeft en het dus belangrijk te achterhalen waarom zulks is gebeurd.

* * *

Eveneens kregen we verschillende telefoontjes te verwerken in verband met enkele advertenties die in onze krant verschenen zijn. „Die advertentie waarin een flinke jonge man gevraagd werd, leek mij toe niet voor een Antilliaan bestemd te zijn. Hebben de Antillianen dan niet op de eerste plaats recht op een baantje? Verder heb ik me er over verbaasd dat elders liefst een gepensioneerde werkkracht gevraagd werd. Daarmee wordt aan een jonge Antilliaanse kracht de mogelijkheid geweigerd een opengevallen plaats te vullen." Verschillende reacties in deze geest ontvingen wij.

* * *

„Verleden week las ik dat er weer een dodelijk slachtoffer gevallen was in de bokssport", aldus een abonnee. „In een van Uw artikelen waarin gesproken werd over de bokser die dit feit gepleegd heeft, las ik dat de man in kwestie waarschijnlijk zijn bokshandschoenen weg zou hangen. U schrijft daarbij: „zijn killers-instinct" heeft een zware schok gekregen door het gebeurde. Mijn afkeer van het boksen is door die opmerking nog meer toegenomen". Onze sportverslaggever tekent hierbij aan: Met „killers-instinct" wordt in bokskringen zeker niet bedoeld de opzet om een bokser te doden. De „killer" is die pugilist, die van elke geboden kans gebruik maakt zijn tegenstander k.o. te slaan. Met: zijn „killers-instinct" heeft een zware schok gekregen wordt bedoeld, dat wereldkampioen Becerra, — na het gebeurde in zijn laatste wedstrijd — voortaan met enige vrees zijn gevaarlijke vuisten zal gebruiken.

Klassieke muziek op de plaat

Russische muzikanten

De onbekende Paganini

Russische kunstenaars zijn de makers van een viertal platen, die ik ontving van het voor ons land nieuwe merk „Bruno" dat door de firma Delahaye te Den Haag wordt geïmporteerd. De bekendste onder hen is ongetwijfeld David Oistrakh, die voor BR 14016, Tschaikowsky's Vioolconcert heeft gespeeld met begeleiding van het Nationaal Philharmonisch Orkest onder leiding van Alexander Gauk. Van het orkest wordt geen andere aanduiding gegeven. Het heeft voor alle vier deze opnamen de orkestpartijen gespeeld. Het is in ieder geval een ensemble van de eerste rang.

Met David Oistrakh doet zich het merkwaardige feit voor, dat hij onder de discophilen tot de best bekende violisten behoort. Hij is bepaald een populaire figuur, doch in Nederland kent men hem niet persoonlijk, ofschoon hij toch geregeld in westelijke landen komt. Van Tschaikowsky's vioolconcert is dit al de tweede opname, die hij op de plaat liet vastleggen. Zijn vertolking van dit stuk is naar mijn gevoel de standaarduitvoering, die het werk gezuiverd heeft van alle sentimentaliteiten, welke er naar romantisch Germaanse smaak zijn ingebracht. In het Westen zijn slechts heel enkele musici aan die mode ontsnapt. Verder heeft vooral de grammofoon er goed werk aan gedaan, doordat zij ons laat horen hoe Russen Tschaikowsky spelen. Het is totaal anders dan men het gewend is, en het verrast iedere keer weer te horen welk een licht en geestrijk muzikant Pjotr Iljitsch in werkelijkheid is, gevoelig genoeg, maar veel te voornaam om zich in sentimentaliteit rond te wentelen. Als men Oistrakh met Gauk en dit uitstekende orkest het vioolconcert hoort spelen, blijkt het een van Tschaikowsky's gelukkigste stukken te zijn vol spanning en dansante ritmen afgewisseld door prachtige melodische ingevingen. Oistrakh, die nog wel eens de eigenaardigheid heeft wat laag in de toon te spelen, laat hier een feilloos zuivere klank horen, tengevolge waarvan de warme glans van zijn viool nog mooier tot naar recht komt. Op de resterende plaatruimte krijgt men nog een heel merkwaardig stukje: Tschaikowsky's „Meditatie", aan de piano begeleid door Oistraks vaste accompagnateur, Wladimir Yampolsky. Het is een vioolcantilene van grote harmonische gevoeligheid, die natuurlijk in deze interpretatie al even stralend klinkt.

De Oistrakhs

Oistrakh komen we nog een keer tegen n.l. op BR 14019, die overigens maar liefst drie Russische violisten verenigt. Behalve David, de vader, ook diens zoon Igor Oistrakh en dan nog Leonid Kogan, welke laatste tenminste wel eens in ons land is opgetreden. David speelt alleen Tartini's „Duivelstriller"-sonate met Yampolsky aan de vleugel. Ook die bestaat al van hem op een ander merk. Er spreekt iets van een magische bezweringskracht in de manier, waarop hij de befaamde reuzencadens, waaraan het stuk zijn naam dankt, speelt. Samen met Igor speelt hij een Trio-sonate van Tartini in F met Yampolsky aan het cembalo, alsmede het Concerto grosso in a op. 3 no. 8 van Vivaldi, dat een vroege vorm is van een vioolconcert. Het is een ongekend plezier twee zulke rasviolisten zo volmaakt samen te horen strijken. Het is ook een leuk spelletje te trachten de toon van de ene van die van de andere te onderscheiden. Er is wel degelijk verschil, maar zij spelen zo prachtig naar elkaar toe, dat het vrijwel onmogelijk is de onderscheiding op ieder moment te maken. Leonid Kogan speelt dan nog Vivaldi's Vioolconcert op. 12 no. 1. Het is een gevaarlijke vergelijking, die hem daarmee wordt aangedaan. Zijn toon is niet zo rijk als die van David Oistrakh en de rust, waaruit zijn spel komt is minder diep. Misschien is het juist dit gemis aan muzikale diepgang, dat hem het langzame deel in Vivaldi met zulk een lijzige wazigheid doet spelen. Daarin steekt meer namaak dan echte gevoeligheid. Voorlopig ziet men nog minder een groot muzikant in hem dan een virtuoos van voorname rang. Dit blijkt ook uit zijn Paganini-vertolkingen op BR 14022, waarmee hij bijzonder knap voor de dag komt, sommige van Paganini's flageolet-capriolen, die al heel dolzinnig zijn, daargelaten. Voor de Paganini-kenners is dit overigens een heel belangwekkende opname. Men komt er op tegen de Introductie en variaties op een thema van Rossini (het thema is eigenlijk veel bekender als een melodie uit de opera „La molinara" van Paisiello, waarop ook Beethoven eenvoudige piano-variaties heeft gemaakt). Voorts het Thema en Variaties „I Palpiti" in een bewerking van Kreisler. Bovendien behelst de plaat dan ook nog het Eerste vioolconcert in zijn oorspronkelijke lezing in Es in plaats van in D, zonder de gebruikelijke coupures en met de volledige reusachtige cadens. Om al deze redenen is de plaat een belangrijk document voor de kennis van het Paganini-repertoire.

DAVID OISTRAKH

Emil Gilels

De vierde Bruno-opname brengt ons weer bij een der allergrootsten: Emil Gilels met Beethovens Vijfde pianoconcert en de 32 Variaties in c. Ook Gilels is in Nederland alleen nog maar bekend bij platenliefhebbers. Hij is nu 43 jaar. Reeds op zijn twee en twintigste was hij de eerste prijs-winnaar op het Internationale concours te Brussel. Als muzikant is hij geheel van de klasse van Oistrakh. Wil men hem vergelijken met een pianist, dan denkt men aan Casadesus, afgezien van de vraag of hij even veelzijdig is als laatstgenoemde. In ieder geval is Gilels in dit Vijfde pianoconcert boven alle vertolkingskunst uitgestegen in het domein, waar het zuivere herscheppen gaande is. Zijn wezen is daarin dermate vervuld, dat men het eigenlijk nooit werkelijk heeft gehoord voor deze grote kunstenaar kwam om het in zijn indrukwekkende eenvoud te openbaren. Geheel in die geest geeft Kurt Sanderling partij met het reeds genoemde Nationaal Philharmonisch Orkest. Jammer genoeg klinkt de opname van de c-moll Variaties mislukt. Het geluid is gebarsten. Dit is vreemd. Het pianoconcert is uitstekend van klank. Te oordelen naar deze vier platen is de klankkwaliteit ongelijk. De Paganini-opname is middelmatig met een vrij grove klank. De beide andere platen zijn zonder nu direct toppunten te bereiken toch alleszins voldoende. Men zal nog wat moeten experimenteren met dit merk. Gegadigden zullen eerst critisch moeten luisteren voor zij hun keus bepalen. Dit is trouwens voor alle grammofoonplaten zeer aan te bevelen.

MOBACH

DE CARNAVALSMOORD

door MARTIN MONS

18

„Nee, dat kan ik niet zeggen. Betalen dee meneer altijd prompt, ook al waren zijn fooien aan de zuinige kant."

„Hoe weet u nu eigenlijk zo precies uit welke lui dat groepje bestond? Ze waren toch allemaal gemaskerd en verkleed?"

De kellner glimlacht medelijdend. „Och, meneer, as je de mensen zo dag in dag uit op de soos bedient, dan ken je ze op den duur als je eigen zelvers, masker of geen masker."

„Juist en u weet zeker dat mijnheer Van den Bronck na de koffie niets meer heeft besteld? Kan geen andere kellner ...?"

„Uitgesloten, meneer, finaal uitgesloten. Ieder houdt zich aan zijn eigen tafeltjes. Daar heeft hij het trouwens druk genoeg mee, as u me begrijpt. Nee, meneer zat aan een van mijn tafeltjes. Een klein tafeltje, achter een pilaar. Geen prettige plaats as u me begrijpt. Maar toen het gezelschap binnen kwam was het juist op zijn volst. Ik was al blij dat ik nog kans zag een plaatsje voor derlui in te schikken, as u me begrijpt. Ze nemen het een kellner altijd kwalijk as je niet het onmogelijke doen kan."

Berustend haalt hij de spitse schouders op..... „Dan kan ik dus wel gaan, heren?" Geruisloos glijdt hij met zijn kleine vlugge kellnerspasjes de deur uit.

„Daar gaat je „gelegenheid", Dekker. Het blijkt nu wel dat Smeenk niet minder maar ook zeker niet meer gelegenheid heeft gehad dan iemand anders van het gezelschap. Maar troost je, je krijgt er een ander voor in de plaats, die zeer zeker de gelegenheid had. Of hij ook het motief en het middel had zullen we moeten gaan uitpluizen."

Brigadier Dekker kijkt vraagtekens.

„Ik bedoel mijnheer Frans, Dekkertje, mijnheer Frans, die altijd dat goedje voor de kantonrechter mixte."

„Verdomme", zegt brigadier Dekker.

Pieter Perquin staat op en trekt zijn overjas aan. „Eten krijg je vooreerst nog niet, Dekkertje, we gaan eens een kijkje nemen in de kamers van het lijk," zegt hij vol leedvermaak.

Dekker staat schoorvoetend op. Als Pieter Perquin zo is, zit hem wat dwars. Zijn protest klinkt dan ook maar schuchter.

„Er zal daar weinig te vinden zijn, inspecteur, wat verwacht u daar eigenlijk van?"

„Wat ik van een bezoek aan die kamers verwacht? Ik verwacht er een sleutel te vinden. De sleutel tot een moord vind je in negen van de tien gevallen in het leven van het slachtoffer. Je kent mijn motto, hè? Roofmoorden en dergelijke ordinaire gevallen zonder ik natuurlijk uit. Opschieten, Dekker, een warm maal krijg jij vanavond in de „Korenschoof" vast en zeker nog wel, maar of die oude juffrouw nog een pannetje voor mij te vuur zal willen zetten als ik zo onbehoorlijk laat binnenkom, dat staat te bezien. Ik ben dus meer te beklagen dan jij."

HOOFDSTUK VI.

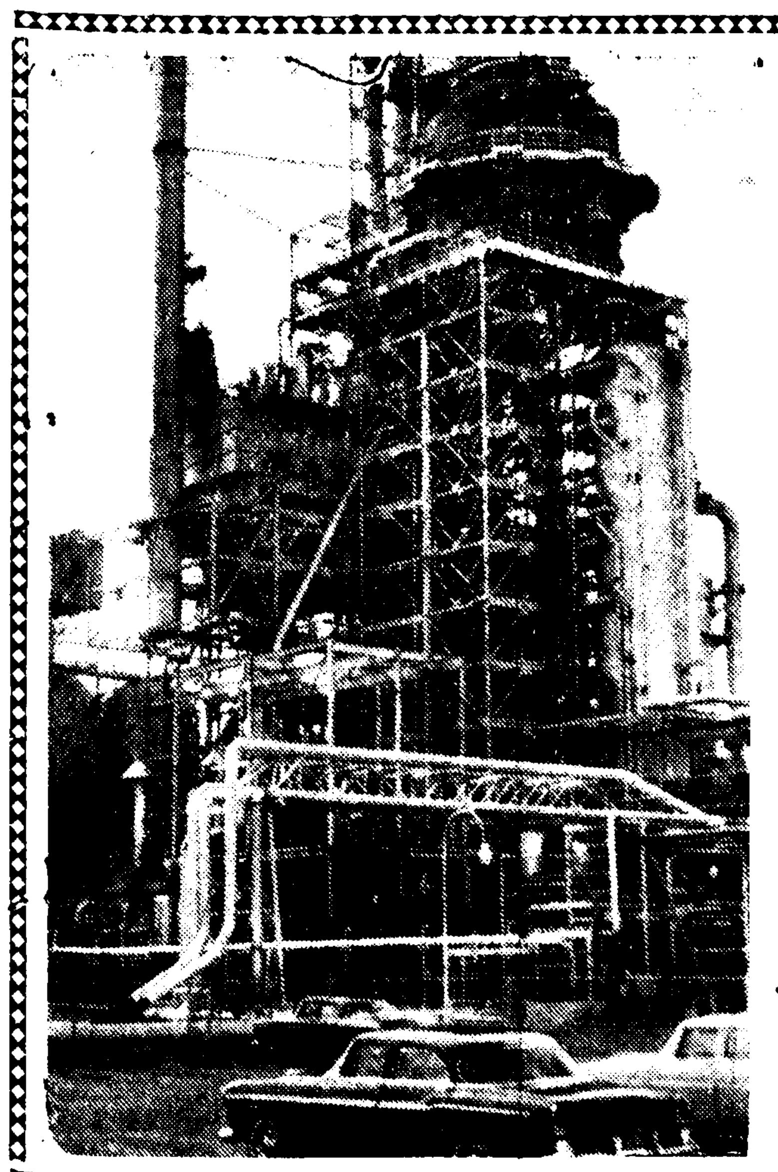
In de halfdonkere kamer hangt een duffe sfeer, een geur van verlatenheid. Het is als waren er jaren voorbij gegaan in plaats van enkele dagen, sinds de bewoner haar voor het laatst betrad. Het schelle licht van de grote kroon schampt tegen het geelbruine leer van de clubs, glijdt over de boekenruggen in de grote kast, flikkert in het schrijfgerei op het grote bureau ministre.

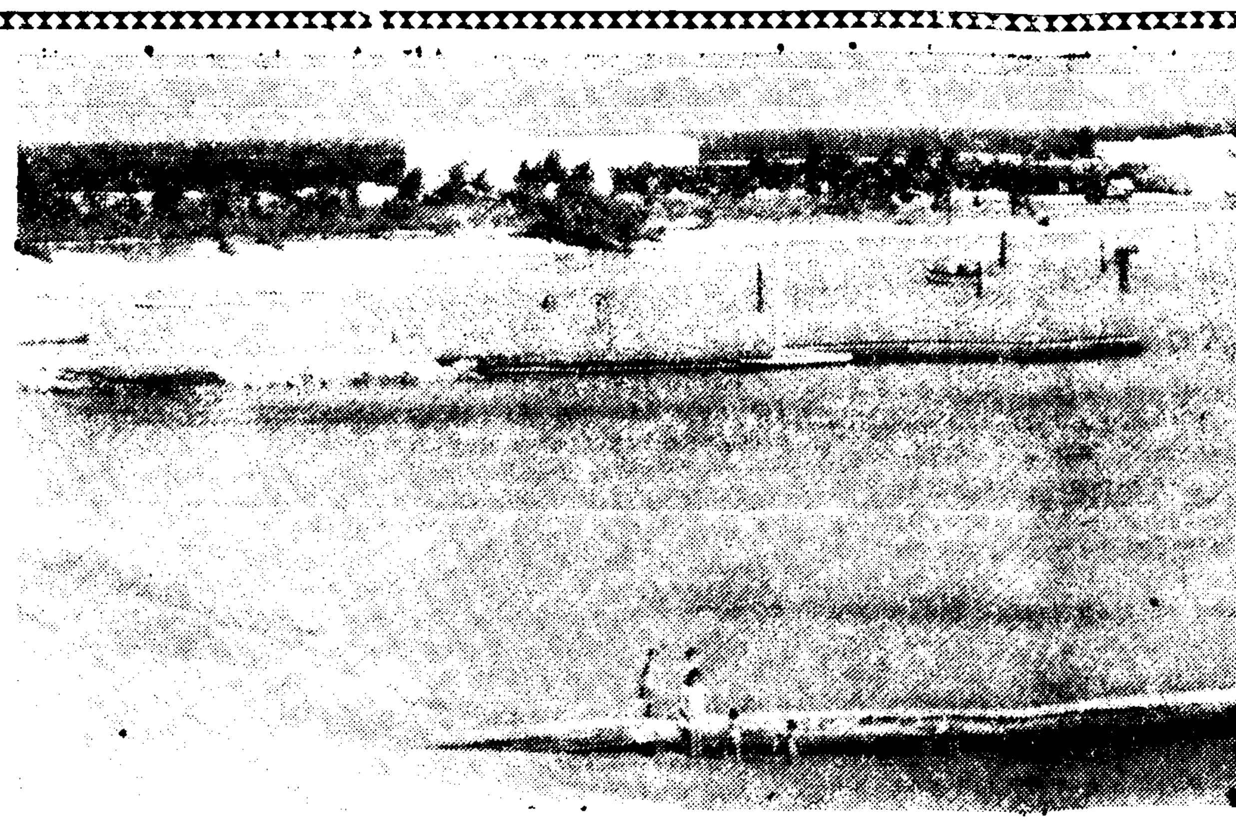
Met gefronste wenkbrauwen ziet Perquin rond. Wat een wonderlijk onpersoonlijke kamer is dit. Een kamer die zo in de etalage van een of ander groot meubelmagazijn zou kunnen staan met het etiket „Herenkamer" en een prijskaartje van vier cijfers. Nergens een portret, de boeken juridische vakwerken of moderomans. Het geheel is van een neutraliteit en kleurloosheid, die door haar nadrukkelijkheid zichzelf als het ware opheft.

„Een kamer met een masker," denkt Pieter Perquin. Hij haalt de sleutelbos te voorschijn, die commissaris Langelaar hem gaf en opent, na de zegels te hebben verbroken, de laden van het bureau. De dode moet een methodisch mens geweest zijn. Liassen voldane rekeningen, correspondentie met betrekking tot belegging en beheer van zijn vermogen..... Een aparte lade is gewijd aan al wat verband houdt met zijn werk, aantekeningen over zaken die op de rol komen, ontwerpen van vonnissen. Routinedingen, die geen licht kunnen werpen op de moord. Of misschien toch wel...... De machtswellust, de vreugde in het toebrengen van leed, die uit deze aantekeningen spreekt, geeft tenminste inzicht in het karakter van het slachtoffer.

Perquin schuift de lade weer in het bureau en opent een der overgeblevene. Eindelijk, daar hebben we de particuliere correspondentie. Ook al keurig gerangschikt, alfabetisch en op datum. De oudste brieven dateren van kort na Van den Broncks vestiging in Sint Odiliënrode. Maar wat bewoog de man ze zo zorgvuldig te bewaren? Het is een correspondentie zonder enig belang, voor het grootste deel uitnodigingen en afspraken. Het enige opvallende is dat, hoewel de uitnodigingen even talrijk blijven, de toon ervan allengs van hartelijk koel en gedwongen wordt. Wacht eens, hier hebben we een brief, waarin Bastiaansse vraagt toch vooral niet te spreken over die vrolijke avond in Brussel. Dat klopt dus. En als onze kantonrechter nu toch eens dreigde te praten? Hij heeft in allen gevalle de brief bewaard. Zou dan dat dikke fabrikantje......? Het valt moeilijk te geloven. Wie hebben we hier? Gerard van den Amstel? Nog nooit van gehoord. Schijnt geld te hebben geleend van de overledene en deze schijnt hem gemaand te hebben, want hij vraagt dringend uitstel zal zo gauw mogelijk...... En hier. Van den Bronck schijnt hem te hebben voorgesteld zijn schuld af te doen door hem een dienst te bewijzen. Van den Amstel jeremieert tenminste over de onmogelijkheid van dit voorstel. Hij zal werkelijk het geleende geld terugbetalen als zijn waarde Adriaan maar even geduld wil hebben, maar wat deze van hem vraagt kan hij met de beste wil ter wereld niet doen. Een derde brief. Gerard heeft nog steeds geen geld en de waarde Adriaan schijnt hem gedreigd te hebben als Gerard niet...... Ja, als Gerard niet wat? Veel fraais kan het niet zijn, want Gerard schrikt er voor terug het onder woorden te brengen.

(Wordt vervolgd)

Ariba ARUBA

Gezellig hoekje op BASIRUTI

Oranjestad — Gistermorgen troffen wij op het gezellige terras van Basiruti Z.E. de Minister President de heer Efrain Jonckheer (rechts), in gesprek met de heer Anthony van Kampen (links), de nieuwe gezaghebber van Aruba, de heer Beaujon (links midden) en G.J. (Chuchubi) Schouten (midden rechts). Minister president Jonckheer brengt een werkbezoek aan Aruba en houdt vandaag ten bestuurskantore spreekuur.

De heer van Kampen is op de Antillen voor het maken van een filmpje (waarvoor hij Aruba de medewerking kreeg van de heer Janchi Tromp).

De heer Beaujon had allerwegen de gelukwensen in ontvangst te nemen in verband met zijn benoeming tot gezaghebber.

Later op de middag was er in Basiruti een lunch, aangeboden door de voorlichtingsdienst. Het aantrekkelijke hiervan was dat in de uitstekende keuken van Basiruti een echt Arubaanse schotel was gemaakt. Het bestond uit vissoep (Awa di Playa) waarvan men zegt, dat wie ze eenmaal heeft gegeten altijd weer naar Aruba terugkomt en een rijke hoofdschotel, eveneens bestaande uit vis. Een en ander was uitstekend verzorgd. Bij het diner zaten behalve de heer van Kampen ook aan de heer en mevrouw Borden uit de Verenigde Staten. Mevrouw Borden is free lance travel writer en schrijft onder de naam Donita Ferguson. Al met al was een geslaagde dag, waarvan we hopen dat ze veel publiciteit voor Aruba zal opleveren.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16. Tel.: 1233
Maandag 2 november 1959

BIOSCOPEN:

De Veer, 8.30 uur:
„The reluctant debutante" met Rex Harrisson en Kay Kendall — 18 jaar.
Rialto, 8.00 uur:
„Bad Boy" met Lloyd Nolan en Jane Wyatt — 18 jaar
Principal, 8.00 uur:
„Auntie Mame" met Rosaling Russell — 18 jaar.
Boroca, 7.30 uur:
„I was an american spy" met Ann Dvorak en Gene Evans — 18 jaar.
Savaneta, 7.30 uur:
„Schipper naast God" met Pierre Brasseur - J. P. Grenier. In het Frans met nederlands onderschrift — 18 jaar.

ALLERLEI

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad. Botica Aruba. Tel. 1080.
S. Nicolaas. Botica S. Lucas. Tel. 5119.

Jeugdcentrale „La Salle"
Maandag 2 november 1959:

Brazil:
5.00 p.m. Voetbaltraining.
Club Noord:
6.30 p.m. Club open.
Don Bosco.
5-10 p.m. Club open.
Sint Jozefbond Estrella (Sta. Cruz):
5.00 p.m. Baseballtraining.
6.00 p.m. Muziekles.
Basketballtraining:
7-8 p.m. Junioren.

Dinsdag 3 november 1959:
Brazil:
4.45 p.m. Rapid Jr. - Brasil (Volleyball).
5.00 p.m. Volleyballtraining Senioren.
Club Noord:
6.30 p.m. Club open.
7.30 p.m. Zangles.
Don Bosco (S.N.):
5-10 p.m. Club open. Training ping-pong.
Sint Jozefbond Estrella (St. Cruz):
5.00 p.m. Voetbaltraining Reserve en Hoofdklasse.
6.00 p.m. Muziekles.
7.00 p.m. Vergadering tennisgroep.
Trupialen:
3-4 p.m. Repetitie Junioren.
5.30 p.m. Toneelrepetitie Junioren.

DISTRICTENVOETBAL

Oranjestad — In het Sport Centrum te Noord werd zondagmiddag de voetbal wedstrijd gespeeld tussen de selecties van Oranjestad en die van Noord, geldig voor het districten tournooi, georganiseerd door Aruba Jrs. De wedstrijd werd door de Oranjestad selectie gewonnen met 3-1, met de rust was het 3-0 voor Oranjestad, de selectie van Noord scoorde in de tweede helft, met deze gewonnen partij heeft Oranjestad nu twee wedstrijden gewonnen uit twee gespeeld.

Voetbal in B - klasse

Oranjestad — De voetbal wedstrijd voor het kampioenschap van de „B" klasse werd zaterdagavond in het Wilhelmina stadion gespeeld tussen Estudiantes (kampioen Afdeling West) en de kampioen van de afdeling Oost Universal de wedstrijd eindigde met 4-1 overwinning voor Estudiantes. Er moet nog 1 wedstrijd gespeeld worden.

SOFTBALL

Oranjestad — Er werden een paar vriendschappelijke softball (dames) wedstrijden in het Wilhelmina stadion gespeeld. In de eerste won San Nicolaas van Aruba Juniors met 13 tegen 9, en de tweede eindigde met een 18 tegen 12 overwinning voor Oranjestad Store tegen Caribe.

Veteranen-wedstrijd

Oranjestad — Op het Lago terrein werd vrijdagavond de wedstrijd gespeeld RCA tegen Lago, de mannen van RCA wonnen met 2-0 van Lago, zaterdagmiddag verloor Caribe van Mercurius met 10 tegen 1 deze wedstrijd werd op het RCA terrein gespeeld.

TENNISWEDSTRIJDEN ARUBA JRS.

Oranjestad — De tennis wedstrijden gespeeld op de tennis baan van de Aruba Jrs Club geldig voor Interclub competitie gaven de volgende uitslagen te zien:

Singles: Edgar DeLannoy versloeg Tico Kuiperi met 6-0 en 6-3 daarna speelden Efraim Tromp Dieffenthaler tegen Herman Kuiperi Gechi Pieters. Tromp Dieffenthaler wonnen met 3-6, 8-6 en 6-2.

Zondag middag waren de uitslagen als volgt:

In een single match versloeg Jose Correa, Chia Brion met 6-4, 6-4, en daarna won Efraim Tromp van Efraim Brion met 6-2 en 7-5.

Rode Kruis viert tweede verjaardag

Oranjestad — Met een show exercitie en een mars door de stad, vierden de afdeling Aruba van het Nederlandse Rode Kruis zaterdagmiddag de tweede verjaardag. De Colonne maakte een kranige indruk. Colonnecommandant dr. Harting, presenteerde aan de afdelingsvoorzitter, dr. O. Bijl, de voor Trocadero opgestelde troep. Bij het africhten van de troep beschikt men over de vrijwillige en deskundige leiding van de Mariniers.

LA ESPERANZA SUPERMARKET werd een begrip

De grote Supermarket La Esperanza, waar men op elk uur van de dag een groot aantal geparkeerde wagens ziet staan. De klanten komen van heinde en verre.

Eulogio Wever bouwt groot bedrijf op

Oranjestad — Gisteren bestond „La Esperanza" van Eulogio Wever tien jaar. Het stroomde bloemen en gelukwensen naar Pos Chiquito en daarmee gaven leveranciers en klanten uitdrukking aan hun waardering voor het werk van een nog jeugdige (31 jarige) Arubaanse zakenman, die een revolutie teweeg bracht in de levensmiddelenbranche. La Esperanza werd de eerste ware supermarket, waar de zaken op zijn amerikaans worden aangepakt. La Esperanza werd tevens de meest besproken winkelzaak. Er zijn klanten die de heer Wever als een soort weldoener zien en, toen hij enige tijd geleden de zaak in een NV omzette, graag aandeeltjes a ƒ. 100.— per stuk kochten. Er zijn collegae van de heer Wever, die hem als het tegendeel van een weldoener zien. Het feit dat deze zaak zozeer de algemene belangstelling heeft, bewijst wel dat Eulogio Wever een byzonder man is.

Selfmademan

Eulogio Wever is een ware selfmade man. Op zijn veertiende jaar trad hij in dienst van Lago. Zijn verlangen ging echter uit naar een eigen zaak en zodra hij een paar duizend gulden bij elkaar had en de 21-jarige leeftijd bereikt had, begon hij. Hij bezat vierduizend gulden in kontanten en met dat bescheiden begin bouwde hij zijn zaak in de meest letterlijke zin met eigen handen op. Hij maakte en bouwde een eerste winkel op de Weg Fontein. Later bereidden de zaken zich geleidelijk uit en begon hij de zaak op Pos Chiquito welke nu dan uitgegroeid is tot het grootste levensmiddelenbedrijf van Aruba.

Eulogio is een leergierig man. Wat hij aan formele scholing tekort komt, vulde hij aan met schriftelijke cursussen en door een nauwgezette studie te maken van alle vakbladen waar hij naar de hand op kon leggen. Toch was er de eerste jaren eigenlijk weinig dat er op wees, dat de heer Wever een zo controversioneel man zou worden.

Dat begon pas een jaar of drie geleden toen zijn goede „knoekoewinkel" werd omgetoverd in een ware supermarket. De heer Wever begon met een op zijn amerikaans opgezette propaganda. Plotseling werd Aruba overstroomd met boodschappenschappen van de supermarket en de gevolgen lieten niet op zich wachten. De winkel die op Pos Chiquito buiten de bebouwde kommen van de grote woongemeenschappen ligt, begon te trekken. Op ieder uur van de dag zag men er geparkeerde wagens voor staan, ten bewijze dat de klanten begonnen te komen.

Omzet groeide

De omzet begon met sprongen omhoog te gaan. Op het ogenblik is het zelfs, zo, aldus vertelde ons de heer Wever, dat op een goede dag wel eens meer dan dertig duizend gulden wordt binnengeharkt. In het begin was hij al blij als hij een omzet haalde van een tachtig of honderd gulden.

De ondernemende Eulogio Wever, een selfmade businessman van amerikaanse stijl.

Het geheim van zijn succes? Ik baseerde mij, zo zegt de heer Wever, op het amerikaanse systeem van grote omzet en kleine winst. Er is een wisselwerking tussen overhead kosten en omzet en ik begon om de prijzen drastisch omlaag te gooien in de verwachting dat een verhoogde omzet dit mogelijk zou maken. Die aanvankelijke „gamble" gelukte. La Esperanza werd de „talk of the town" en de klanten stroomden sinds ongeveer twee jaar in een voortdurend toenemend aantal toe.

Om deze groei te kunnen bijhouden werd de zaak onlangs in een N.V. omgezet en het bleek dat er vele klanten zijn die graag een of meer aandeeltjes kopen. Het maatschappelijk kapitaal van de zaak is gesteld op 1 millioen. In de eerste verkoopsgolf werd voor bijna vierhonderd duizend gulden aan aandelen verkocht. Deze aandelen zijn ten kantore van de NV steeds inwisselbaar en onlangs werd een interim dividend van 10% betaalbaar gesteld. Ik verwacht, zo zegt de heer Wever, dat ik het eerste jaar tussen de 15 en 20% dividend kan betalen.

Opmerkelijk man

Om dit alles goed te kunnen begrijpen, moet men de heer Wever kennen. Hij is een zeer energiek en beweeglijk man. Niets ontgaat hem. Een scherp opmerker. Hij heeft nog **andere eigenschappen die hem tot een waar zakenman stempelen. Dat is zijn warme belangstelling voor de medemens. Een onverwoestbaar goed humeur en een vriendelijk** woord voor iedereen.

Prettig winkelen

Het is prettig winkelen in de zaak van de heer Wever. Door voortdurende uitbreiding is er een zeer grote ruimte in de zelfbedieningszaak. Er zijn negen toonbanken om af te rekenen en er staan honderden karretjes klaar om het gekochte te verzamelen. Met allerlei faktoren wordt rekening gehouden. Aan de hand van zijn studie in de amerikaanse vaktijdschriften, richt de heer Wever zijn zaak in, waarbij voortdurend rekening wordt gehouden met de plaatsing van de artikelen, op psychologisch verantwoorde wijze. Dat moet ook wel, aldus de heer Wever, want om de zaken thans draaiende en groeiende te houden, moet er een geweldige omzet zijn. Gaat het zo door, dan kunnen wij op een gegeven moment de prijzen nog verder verlagen.

Overigens geloof ik niet, dat ik, zoals sommige zakenmensen beweren, de handel in levensmiddelen „dood" heb gemaakt. Ik geloof niet in een monopoliepositie en ben er van overtuigd, dat er niet alleen voor mij, maar ook voor de andere bestaande levensmiddelen plaats is. Ieder specialiseert zich op eigen terrein. Mijn specialiteit is de self service en grote omzet, die lage prijzen mogelijk maakt.

De heer Wever heeft een geweldige prestatie geleverd in de afgelopen tien jaar. Hij heeft de top nog niet bereikt. Men kan het hem aanzien dat hij voortdurend denkt aan uitbreiding. Zijn geest is te levendig en aktief om zich op een gebied geheel vast te zetten. Een zakenman van amerikaanse allure, die wij graag geluk wensen met het tienjarig bestaan van zijn zaken en wiens verdere ontplooiing door ons en zeer vele anderen op Aruba met de grootste belangstelling wordt gevolgd.

Onze gelukwensen.

Debré: Pacificatie van Algerije wordt voortgezet

Premier Debré van Frankrijk heeft in de Franse Senaat verklaard, dat de pacificatie in Algerije zal worden voortgezet, ook al komt er geen wapenstilstand. Hij zei, dat de keus, die de Algerijnen volgens het plan van De Gaulle kunnen doen, voor allees een keus is tussen een toekomst „met of zonder Frankrijk". Het is aan Frankrijk er voor te zorgen, dat de Algerijnen met Frankrijk mengaan.

Hij voegde hieraan toe, dat een politieke erkenning van de opstand de rechtvaardiging hiervan betekent en tegelijkertijd een uitspraak tegen zelfbeschikking.

Debré legde er de nadruk op, dat de militaire strijd in Algrije op een punt was gekomen, waarop de rebellen zich niet meer veilig voelen.

De hervormingspolitiek is systematisch uitgevoerd en deze politiek heeft Algerije politieke vrijheid gegeven, zo zei hij.

Radio en Televisie

....Sportjournaal....

CUROM

(346,8 meter)

MAANDAG

15.15- Een kwartier met Mills Brothers;
16.30- Jukebox Arubiano;
18.15- Parada deportivo pa Hector Rosario;
18.30- Voor de Nederlandse koopvaardij;
19.45- De lichte toets met Zuidamerikaanse orkesten;
20.45- Openbaar kunstbezit (herhaling);
22.55- Het belangrijkste nieuws van de dag.

DINSDAG

8.15- José Echániz speelt tango's van Albeniz;
10.30- Klassieke muziek. Symphonie no 5 van Serge Prokofiev;
11.30- Alfredo Antonini en zijn orkest;
12.03- Lunchmuziek door verschillende orkesten;
14.00- Zino Francescatti speelt het vioolconcert van Tschaikowski;
15.15- Een kwartier met het kwartet van Eddie Costa;
16.30- Jukebox Bonariano;
18.30- „The voice of Israel", in samenwerking met de Israelische consul op Curacao:
19.00- Regeringsuitzending (Ned.);
19.10- Nieuwsberichten;
19.45- De lichte toets met Antilliaanse muziek;
21.15- Uitzending C.C.C.: „Muzikaal bezoek aan St. Maarten" (I);
21.30- „De stem van Amerika" (door Max Tak).

19.10- Kroniek van de Antillen en Suriname, met krantenknipsels, gesprekken en muziek;
19.45- „De mens op de drempel van de ruimtevaart", door prof. dr. J. Jongbloed;
19.55- Cabaretprogramma;
20.10- Persoverzicht;
20.20- Stemmen uit het moederland. (Liedjes of groeten);
20.42- Beursnieuws;
20.45- Ter overdenking, door Rector A. H. Schlütken.

RADIO CARACAS

TELEVISION

MAANDAG

15.00- Por el de la cerradura;
16.00- Estudio de Hector Monteverde;
18.00- El show de Renny;
19.15- La novela Ace;
19.30- Yo quiera a Lucy;
20.00- El observador Creole;
20.15- Su novela Palmolive;
20.30- Caja de sorpresas;
21.00- La novela Camay;
21.15- Cortos cinematograficos;
21.30- Cortos cinematograficos;
22.00- Cortos cinematograficos; de dag;
23.00- Cineprograma.

DINSDAG

7.30- Lo de hoy;
9.30- Papa Noel (Concurso);
10.00- El calendario de Maria;
10.30- Cosas de mujeres;
11.15- La perfecta ama de casa;
12.00- El show de las doce;
13.15- Su novela Fab-vorita;
13.30- El imparcial television;
14.00- Cortos cinematograficos;
14.30- Club femenino.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16,85, 19.45 en 25,18 meter

MAANDAG

18.32- Nieuws;
18.41- Commentaar op het nieuws;
18.43- Nederlands nieuwsjournaal door Gerard de Haan;
18.50- Nederlandse Orkesten. Het Utrechts Stedelijk Orkest o.l.v. Paul Hupperts;
19.15- Con costa? Een programma met Yvette Ecury en Tom Pape met muziek, nieuwtjes en groeten voor Curacao;
19.45- Sportjournaal door Bob Spaak;
20.05- Muziek op Allerzielen. Requiem aeternam, Kyrie en Dies irae uit het Requiem (Mozart);
20.40- Nieums in het kort;
20.42- Beursnieuws;
20.45- Ter overdenking, door Pater J. B. v. Croonenburg;
19.30- Spaans programma;

DINSDAG

18.32- Nieuws;
18.43- Nederlands nieuwsjournaal;
18.50- Muziek uit Europa;

Amsterdamse Beurs

De internationale waarden waren vandaag bij een kalme handel over de gehele linie aan de vaste kant mede tengevolge van de betere internationale politieke vooruitzichten. KLM publuceerde een onveranderd interimdividend van 3 gulden. De aandelen waren gevraagd. Scheepvaarten goed gedisponeerd. Cultures doorelkaar iets beter en de Staatsfondsen verder in herstel. Aandelen Walvisvaart wederom vast.

Kon. Olie 159.15
Unilever 692 1/2
Philips 653 1/8
Philips Pref. 237 1/2
AKU 378 7/8
Scheepvaart Unie 138 3/4
KNSM 165 1/2
KPM 135
Ned. Handel Mij 227 1/2
Nat. Handelsbank 151
HVA 145 1/4
Amsterdam Rubber 110 3/8
Deli Mij 172
3% Nederl. '47 91 1/8
HAL 158 1/2
Walvisvaart 123 1/2
AmsterdamseBank 319 3/4
HBU Cert 219
Billiton 2e 339 3/4
Overzeese Gas 264
Bersumij 68
Lindeteves 135 1/2
Rotterd Bank 279
Curacaose H. Mij 165
W. M. Muller 328 3/4
KLM 121.50 exd.
Hoogovens 657
Nievelt Goudriaan 138
Excelsior 145
Ant. Brouwerij 248
Rott Lloyd 143
Stokvis R. S. 195
Lening Ned. Ant. 100 1/4
Bank Ned. gem. '58/59 99 15/16
Bank Ned gem 1957 109 7/8
Bank Ned gem 1958 103 3/8
4 1/4% Nederl 1959 98 1/16

ANP-CBS-Beursindices, 2/11:

Intern. Concerns	452.06
Industrie	238.77
Scheepvaart	154.99
Banken	175.59
Indon. Fondsen	135.20
Algemeen	313.79

Curacao tweede aanleghaven voor TOERISTEN

Willemstad — Het toeristenseizoen voor de Caraibische eilanden belooft bijzonder lucratief te worden in de komende maanden. Men schat dat het aantal luxueuze passagiersschepen, dat de welgesteldde Amerikanen zal aanvoeren met dertig procent zal stijgen over het aantal in het vorige seizoen.

Verleden jaar vervoerden de toeristenschepen op hun wintercruises plm 54.000 Amerikaanse toeristen langs de Caraibische „vacantie" route. Dit jaar schat men dat er meer dan 70.000 toeristen gebruik zullen maken van de speciale wintercruises. Onder dit aantal zijn niet begrepen de ruim 30.000 toeristen die met de regelmatige lijnen, zoals de Grace en Alcoa lijn naar de Caraibische eilanden zullen varen. Bij elkaar genomen komen dit seizoen dus over de 100 000 toeristen naar Amerika's „playground", een stijging van ongeveer 18.000 toeristen in vergelijking met het aantal dat verleden jaar naar zonnigere, zuidelijke streken trok.

Promotie

Curacao is gepromoveerd van vierde naar tweede aanleghaven. Van de speciale wintertochten worden er 77 naar Curacao gemaakt, één minder dan de topaanlegplaats in de Amerikaanse Maagdeneilanden nl. St. Thomas. Daar varen de grote schepen 78 maal naar toe. Haiti is derde met 71 bezoeken, Kingston met 58, Cuba (verleden jaar eerste met Haiti) nu maar 55, San Juan met 53, La Guaira met 52, Cristobal met 45, Martinique met 36, Nassau met 36 en Barbados ook met 36 bezoeken. Aruba krijgt in het komend seizoen zeven keer een bezoek van de luxueuze zeeschepen en naar St. Maarten zal één der schepen afvaren.

Deze tochten worden uitgevoerd met 34 passagiersschepen van de cruise-klasse, ook hier een stijging van het aantal dat verleden jaar naar de Caraïben voer.

75 miljoen dollar

De passagiers die met de zeekastelen meekomen, zullen, zo schat „Travel Weekley" $ 45.000.000 besteden, zij die met de regelmatige lijnen arriveren, zullen meer dan $ 30.000.000 besteden. Hiervan gaan er $ 53.000.000 naar de scheepvaartlijnen voor het transport, meer dan $ 13.000.000 zullen worden besteed aan inkopen in de verschillende eilanden, plm 7,6 miljoen dollar zullen worden aangewend voor excursies en plm 6 miljoen dollar vliegen de zakken van de toeristen uit aan fooien en andere „kleine" uitgaven... In totaal zullen dus meer dan 75.000.000 dollars worden besteed door de toeristen die in het komend seizoen naar de Caraibische eilanden komen.

° ° °

De Brits West Indische Federale premier. Sir Grantley Adams, die de laatste weken bloot heeft gestaan aan felle critiek over zijn beleid in Federale zaken, vooral na de mislukte conferentie in Port of Spain der Federale ledenlanden, is naar New York vertrokken waar hij enkele dagen zal verblijven op uitnodiging van de Caraibische League. Daarna vliegt Sir Grantley door naar Canberra in Australie ter bijwoning van de Parlementaire Conferentie van het Britse Gemenebest. Het is de eerste maal dat een West Indische gedelegeerde een dergelijke conferentie bijwoont.

Een groep vooraanstaande Britten heeft een beroep gedaan op de Hongaarse regering om de „letterkundigen en arbeidersleiders, die om politieka redenen gevangen zijn gezet, vrij te laten".

Het telegram is o.m. ondertekend door de filosoof Bertrand Russel de romanschrijver en essayist E. M. Forster, de roman- en toneelschrijver J. B. Priestley. en de directeur van de „New Statesman", Kingsley Martin.

Tijdens zijn bezoek aan de buitenwijken van Londen heeft Prins Philip een bezoek gebracht aan de nieuwe zuiveringsinstallatie voor de Londense riolering te Beckton. De bouw van deze centrale heeft 95 miljoen gulden gekost. Prins Philip ruikt aan een maatglas vol met gezuiverde rioolwater. Volgens de foto ruikt de Prins toch liever wat anders.

„Ata... de juffrouw huilt"

Afscheid op Brionschool

Vrijdagmorgen was er feest op de Brionkleuterschool. Mevr. Vriesde gaat met pensioen en dat kon niet ongemerkt voorbij gaan. Toen wij daar kwamen, zag het erg feestelijk uit. Het gymnastieklokaal was prachtig versierd met ballonnetjes en slingers De kleuters hadden allen een feesthoed op. Wij kregen een leuk programmaboekje, en de stemming was erg opgewekt.

Mej. Fraai, de opvolgster van mevr. Vriesde, sprak het welkomswoord en kondigde daarna de stukjes aan De stukjes waren allemaal heel aardig. „De Schoenmaker" viel zo in de smaak, dat het tweemaal herhaald moest worden. De spelertjes Bert Hoffman en Marlene Gilmor waren uitstekend. Toen was de heer Joghems, hoofd van de Brionschool aan de beurt. Hij sprak over de samenwerking, die gedurende negen jaren niets te wensen had overgelaten

En hij wenste mevr. Vriesde het allerbeste voor de toekomst. De kleuters hadden ook een afscheidsversje, dat zo mooi was, dat mevr. Vriesde er de tranen van in de ogen kreeg. De kleuters hadd dat gezien en zeiden heel verbaasd: „Ata.... de Juffrouw huilt!"

Daarna sprak de heer G. P. Jansen, hoofd van de afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding enige waarderende woorden aan het adres van mevr. Vriesde. Mevr. Vriesde tracteerde daarop de genodigden en de kleuters. Van deze plaats wensen wij mevr. Vriesde een prettige reis toe.

Ook rakettenbouw dupe van staking in staalindustrie

Keith, hoofd van de N.A.S.A. (de nieuwe Amerikaanse overkoepelende organisatie voor de ruimtevaart), heeft in een toespraak voor de Amerikaanse bankiersvereniging uitgesproken te Miami Beach, in de Amerikaanse staat Florida, verklaard, dat het werk aan de Vega-raket, die van veel belang is voor het Amerikaanse ruimtevaartprogramma, door de staalstaking wordt vertraagd.

De „Vega", een drietrapsraket moet, hetzij een satelliet van 2180 kilogram gewicht tot op vijfhonderd kilometer boven de aarde brengen, hetzij een satelliet van 450 kilogram tot ver in de oneindige ruimte, d.w.z. tot de maan of nog verder, vervoeren.

Glenman verklaarde, dat de Vega in 1961 de eerste Amerikaanse raket zal zijn, die gelijkwaardig is aan de door de Russen in 1958 gelanceerde raketten, waaraan hij toevoegde: „En ik twijfel er niet aan dat de Russen in 1961 weer over betere raketten zullen beschikken."

Glenman schreef de Amerikaanse achterstand toe aan het feit, dat de Sovjet-Unie op een tijdstip, dat de Verenigde Staten slechts vliegtuigen gebruikten voor het vervoeren van atoomwapens, reeds begonnen was met het vervaardigen van raketten om atoom- en/of waterstofbommen te vervoeren.

Doch de Verenigde Staten zijn niet van plan lang de tweede plaats in de wedloop om de ruimte te blijven innemen", besloot Glennan.

Commissaresse der Welpen verjaarde

Onlangs vierde Mevrouw T. Jelissen haar verjaardag. Deze dag ging voor de Commisaresse van de Welpen niet ongemerkt voorbij. De leidsters van de Christophorusgroep van Janwe vormden een feestcomité voor deze gelegenheid. Zij hadden eer van hun werk. Op een enkele uitzondering na waren alle welpenleidsters present, zelfs die van Soto. Aangezien bloemen de tolk der dankbaarheid zijn werd de jarige Commisaresse wat men noemt „in de bloemetjes gezet." En dat het er gezellig was blijkt wel uit bovenstaande foto, waar de jarige tesamen met de andere leidsters der welpen-horden poseerde.

POLITIEBERICHTEN

In de nacht van zaterdag op zondag ontstond er een vechtpartij bij een bar hier ter plaatse. Een „heer" heeft daarbij vanaf de weg lege flessen naar de bar geslingerd, waardoor enige glazen schutters en wat drinkglazen werden vernield.

In de nacht van zaterdag op zondag hadden de genodigden op een bruiloft op de Santo Domingoweg veel last van onbekenden, die met stenen gooiden. Ondermeer is er een vrouw door een steen in de buik geraakt, tengevolge waarvan zij naar het ziekenhuis moest worden overgebracht. Toen de politie ter plaatse kwam was het feest al geëindigd, omdat verdere aanwezigheid van de gasten onmogelijk was geworden. De politie heeft de zaak in onderzoek.

Zondag kwart voor zes kreeg een in de Penstraat wonende vrouw bezoek van haar gewezen echtgenoot, die door verbreking van een deur naar binnen was gekomen. Hij vernielde enige huisraad en viel de vrouw aan. Deze zette haar tanden in de schouders van de man, zodat deze onder luid gekerm de vrouw moest loslaten. De vrouw vluchtte en stelde de politie van een en ander in kennis. De man die nog ter plaatse was, werd door de politie meegenomen.

Zaterdagavond om kwart voor elf onstonden moeilijkheden op een feestje op Montaña di Rey. Er ontstond een vechtpartij, waarbij een van de bezoekers een portret stukgooide, de jurk van de gastvrouw vernielde en enige planken van de dansvloer brak. De zaak is bij de recherche in onderzoek.

Nieuws in 't kort

De Indische regering heeft een tweede nota aan communistisch China gestuurd over de toestand der Indische handelaren in Tibet, zo is van officiele zijde vernomen. Volgens de Indische regering leggen de Chinese autoriteiten in Tibet de Indische handelaren aanzienlijke moeilijkheden in de weg en zijn hun activiteiten nagenoeg volkomen aan banden gelegd.

De nieuwe Indische nota is nogal lang en behandelt de zaak uitvoerig.

* * *

De Amerikaanse evangelist Billy Graham in een toespraak te Indianapolis (V.S.), verklaard dat Amerika „bezeten is door de gedachte aan Sekse", waaraan hij toevoegde: „Het was in de dagen van Noach precies zo, en zoals er een einde is gekomen aan de wereld van toen, zo zal er ook in onze dagen een definitieve streep worden gezet onder de samenleving zoals wij die kennen".

Eric de Noorman — De Ontembare

14. — Zodra de voorste ruiter Ottars bevel hoort, drijft hij zijn paard naar voren en schreeuwt de Yarl toe: „Halt, luister." In galop snelt hij naderbij. „Harald De Sluwe", stoot Ottar uit. „Schurk, die ge zijt." „Wat ..... vergeten wij onze vijandschap Ottar", onderbreekt Harald de Sluwe hem snel. „We zullen elkaar nog nodig hebben. Het is de Noorman, die hond. Hij beval mij op het toernooiveld van Wograms ruine te verschijnen. Natuurlijk weigerde ik, evenals de andere edelen. Welnu, ziet wat gebeurde." Harald wijst op zijn gescheurde kleren, op het handje vol mannen, dat hem vergezelt. „Ternauwernood konden wij het vege lijf redden. Mijn huis brand. Gunnars burcht is een puinhoop, evenals die van Einar. Ogmons huis wordt belegerd. Gunnar is dood, Einar gevangen." „Dan wordt het tijd, dat ik me er mee bemoei", brult Ottar strijdlustig. „Uit de weg, Sluwe." „Wacht", bijt Harald hem toe. „Wilt ge de strijd aanbinden met de Noorman? Ha, zijn leger is zó groot, dat het aantal krijgers niet te schatten is. Allen zijn voortreffelijk bewapend, van nieuwe wapenrustingen voorzien. Hij beschikt over de zwaarste belegeringsmiddelen. Ge maakt geen kans met uw handvol armoedige krijgers, Ottar. Alleen alle edelen gezamenlijk kunnen de strijd tegen hem aanbinden. luister naar mij, laten we terugkeren naar het noorden, doet ge dat niet, dan zijt gij de volgende die aan de beurt is."

Heer Bommel en de dankputters

3658. — Super en Hieper beklommen met knikkende knieën het perron en werden nu van alle kanten door zwaar bewapende soldaten omringd. En daar trad ook de luitenant Zagtbol nader.

„Wat hebben jullie met deze spionnage-zaak te maken?" vroeg de officier op kille toon. „Wie zijn jullie; waar komen jullie vandaan en waar gaan jullie naar toe?"

„Wij zijn eerlijke zakenlieden!" riep Hieper handenwringend uit. „Heb edelijden!"

„Wij komen uit Rommeldam", vulde Super aan. „Maar we doen geen spionnagezaken, meneertje. Eerlijk niet! We doen gewone zaken, in lompen en metalen en zo. De tijden zijn slecht en de belastingen......"

„Zwijg!" kraste de luitenant. „Jullie spraken over een papier! Welk papier was dat?"

„O, gewoon een papier!" riep Hieper met piepende stem. „Een eigendoms-be..... eh ..... ik bedoel....."

„Hij bedoelt gewoon een papier", legde Super uit. „We doen ook in oud papier, ziet u? En nu hadden we gehoord, dat hier een oud papier te koop was — en daarom komen we hier. Zaken zijn zaken, nietwaar?"

„Met zaken heb ik niets te maken", zei de officier onverschillig. „Ga in die trein en kom er niet meer uit. Ik wil door jullie gebeuzel niet gestoord worden; ik zit achter een gevaarlijke spion aan!

De beide kooplieden werden nu op krachtige wijze in de sneltrein gewerkt. Daar hadden de militairen het zó druk mee, dat ze niet merkten hoe Tom Poes achter hun ruggen langs naar buiten sloop.

„Moutarde van Sonaansee"

Teleurstellend filmdebuut van Toon Hermans

„Ik hoop", zegt Toon Hermans in zijn inleiding tot „Moutarde van Sonaanse", die dezer dagen in het Amsterdamse City-theater voor het eerst aan den Nederlandse volke is vertoond, „dat de film het beter doet dan de zilveren aansteker van tante Jopie." Een wens, die wij gaarne onderschrijven, maar die, naar we vrezen, niet in vervulling zal gaan, althans wat betreft het publiek, dat naar een bioscoop gaat om een film te zien en niet alleen Toon Hermans in een bonte, onsamenhangende serie koddige invallen, poëtische schetsjes en — het spijt ons het te moeten zeggen — vrij veel banale grapjes.

Opzet, lokalisering en stijl van „Moutarde", waarmee Toon Hermans de eerste, nog zeer wankele schreden op het terrein van de film heeft gezet, doen onwillekeurig denken aan de variété-artiest Jacques Tati, die via „Jour de Fête" met één slag een opvallende verschijning in de Franse filmwereld is geworden en die zich met zijn Hulot-figuur een verdiende wereldfaam heeft verworven. Hermans heeft met Tati gemeen, dat zijn film in hoge mate éénmanswerk is. Niet alleen regisseerde hij en speelde hij de titelrol, doch hij schreef ook de muziek en het scenario — in zoverre daarvan mag worden gesproken — en ontwierp de decors.

Maar hiermee houdt dan ook elke vergelijking op. Hermans gebruikt de film hoofdzakelijk als registratiemiddel voor zijn mimische en vokale talenten. Bij Tati spreekt de film zelf haar taal met een uiterst geraffineerde schijn-nonchalance en in een dwaze kolderstijl, waarvan de diep menselijke ondergrond slechts herkenbaar is voor de werkelijk filmgevoelige toeschouwer. Tati schept op de allereerste plaats filmhumor, d.w.z. humor van de zichtbare situatie en dwaasheid, die niets anders is dan een weloverwogen spel met het filmmateriaal. De kolder van Hermans, die nu en dan wordt afgewisseld met een poëtisch filosofietje, ligt daarentegen meer in het vlak van het theater, achter welks doek de filmeracteur Hermans bij het begin te voorschijn treedt voor het houden van de inleidende conférence.

Zeker, er zijn geslaagde filmische grapjes zoals het beeld van de verwoed pompende wielrenner, die een speelgoedzwaantje blijkt op te blazen en dat van monsieur Moutarde, die aan zijn startende jeep draaiorgelmuziek lijkt te ontlokken.

Maar over het algemeen mist de humor filmdimensie, zoals Toon Hermans zelf de oorspronkelijkheid en autonomie van Tati mist. Daartoe herinnert de Moutarde-figuur achtereenvolgens te sterk aan Hulot, aan Danny Kaye (de operatiescène) en aan Jules de Corte (in het liedje „Ach, mijnheer pastoor, vraag eens aan de baas boven").

Continuiteit in het verhaal van de idealistische dorpspoëet, die door een materialistische slager van huis en haard dreigt te worden verdreven, valt er nauwelijks te ontdekken. Het dient Toon Hermans trouwens slechts als kapstok om er zijn liedjes, muziekjes en grapjes aan op te hangen en dat zouden we hem waarschijnlijk niet eens zo kwalijk hebben genomen, als veel van die grapjes, met name rond de merkwaardige pastoorsfiguur, wat minder banaal en meer visueel waren geweest en als hij de film niet had misbruikt om op overdreven wijze het „bloot, bloot, bloot" uit één van zijn vroegere liedjes zichtbaar te maken. Bovendien laat Hermans volkomen onnodig twee van zijn nevenfiguren — er zijn er een heleboel, maar ze komen er in deze éénmansfilm nauwelijks aan te pas — Frans en Engels spreken, zodat zelfs deze Nederlandse film het niet zonder vertalende ondertitels kan stellen.

Na het voorafgaande hoeft het verder geen betoog, dat aan de Nederlandse filmproduktie, die met „Fanfare" zulk een hoopgevende stap in de goede richting leek te hebben gedaan, weer een nieuwe teleurstelling, om niet te zeggen mislukking, is toegevoegd. Wat er in deze film te waarderen valt is, naast de persoonlijke, voornamelijk in het toneelvlak liggende prestaties van Toon Hermans, de montage van Henri Rust, een ervaren, vakman van internationale vermaardheid, die de 40.000 meter, door Hermans belicht celluloid, terugbracht tot ruim 2000 meter.

Het is de hartewens van Toon Hermans, zoals hij tijdens de galavoorstelling zelf mededeelde, ooit eens een film van internationale allure te maken. Maar of hij in de toekomst voldoende beheersing tegenover zichzelf als acteur en ten opzichte van zijn filmmateriaal als filmer zal kunnen betrachten, is een vraag, waarachter men naar aanleiding van vele details uit „Moutarde" een vraagteken moet zetten.

Wat intussen niet wegneemt, dat zeer velen Toon Hermans in zijn eerste film zullen willen zien en er zich zonder twijfel mee zullen amuseren, al is deze eerste poging dan helaas geen onverdeeld succes geworden.

F.

Katholiek nieuws

Missie arbeid

Enige tijd geleden werd in Nederland het feit herdacht dat de Jezuieten-missie in Indonesië gedurende een eeuw op bijzonder vruchtbare wijze gearbeid heeft. Met een enkel cijfer is wel niet de geestelijke omvang van dit werk aangegeven maar men krijgt toch wel enig idee van wat in dit uitgestrekte gebied gepresteerd is, door het begin te vergelijken met de omvang van de katholieke kerk in het Indonesië van thans: in 1859 woonden er in de Archipel in het totaal 9000 katholieken en het is interessant te weten, dat 8000 daarvan militairen waren. Thans zijn er in Indonesië ruim 1.200.000 katholieken. Daarnaast hebben honderden broeders en zusters en leken een omvangrijk katholiek onderwijs en charitatief werk opgebouwd, dat de Kerk in de Indonesische maatschappij tegenwoordig gesteld heeft.

De Nederlandse provincie van de pater Lazaristen en verschillende in het Bisdom Willemstad werkende congregaties van fraters, broeders en zusters hebben in het omvangrijke missiewerk van Indonesië hun aandeel.

Paters Lazaristen: Vicariaat Surabaja, elf miljoen inwoners, 21.000 katholieken, 12 parochies en 22 staties, 42 paters Lazaristen.

Fraters van Tilburg: 45 fraters (op de Antillen werken 82 fraters) op verschillende plaatsen van Sumatra en Celebes verzorgen een prachtig onderwijs. Thans wordt getracht door de opleiding van inheemse fraters dit opvoedingswerk voort te zetten.

Zusters van Schijndel: Zij werken daar reeds vanaf 1928 maar moesten na de laatste oorlog gedurende bijna vijf jaar hun werk op verschillende plaatsen van Sumatra onderbreken. Thans werken ze echter weer in het onderwijs en de ziekenverpleging en in 1953 werd ook een inheems noviciaat opgericht. Reeds zeven inheemse zusters werden in de congregatie opgenomen en er is een goede hoop voor de toekomst.

Broeders van Dongen: Zij werken al meer dan 30 jaar op Java, Sumatra en Bangka in het onderwijs, in ziekenhuizen, polyklinieken en sanatoria. Daarnaast verzorgen zij een daar 94 Nederlandse en 10 inheemse broeders.

Missiezusters van Asten: zij hebben haar taak aanvaard in het hartje van Borneo waar ze bij de Daja's zeer geliefd zijn. Het is een groep van 34 Nederlandse en 5 inheemse zusters, die er een stel prachtige ziekenhuizen verzorgen, al gaat dit soms wat primitief en vergt het grote opoffering en zorg.

Zusters van Steyl: Op Java arbeiden zij op verschillende plaatsen. Een prachtig resultaat is hier dat van de ruim 70 zusters dan de helft uit Indonesië zelf afkomstig is. Ze vormen reeds een zelfstandige provincie.

Lekenapostolaat

De vorige week hebben de Franse kardinalen en aartsbisschoppen een conferentie gehouden onder voorzitterschap van kardinaal Liénart, bisschop van Lille. Er is uitvoerig gesproken over de onlangs gepubliceerde nota van het H. Officie te Rome, waarbij een einde gemaakt werd aan het experiment van de priester-arbeiders. De bisschoppen onderzoeken de mogelijkheid om aan leken enkele, thans door priesters verrichte taken over te dragen. Dit houdt ongetwijfeld ook verband met het plan om te komen tot seculiere instituten, waarvan de speciaal opgeleide leden, leken in de arbeidersmilieus zelf, het apostolaatwerk van de priesters zullen overnemen. Dit plan is op de bisschoppenvergadering besproken en het is waarschijnlijk, dat kardinaal Feltin, de aartsbisschop van Parijs en na de vroegere kardinaal Suhard de grote voorstander van het werk van de priester-arbeiders, binnenkort de plannen van het Franse episcopaat aan de Vaticaanse autoriteiten zal bekend maken. Een zeer belangrijke kwestie, die nog onderwerp van bespreking uitmaakte, was de toekomst van het katholieke onderwijs. Velen verwachten, dat nog gedurende de huidige parlementaire zittingsperiode een staatssubsidie voor het vrije onderwijs in Frankrijk tot stand zal komen. Men heeft vernomen, dat de kerkelijke overheid het ernstig betreurt, dat in de discussies hierover door priesters en katholieke pers dingen gezegd zijn, die beslist niet met het kerkelijk standpunt in overeenstemming zijn. Voor de vorming van christelijke en katholieke gewetens is de principieel katholieke school van essentiële betekenis.

■

„General Electric", een Amerikaanse elektriciteitsmaatschappij, heeft meegedeeld dat er langs het Panamakanaal 1300 fluorescerende lampen zullen worden aangebracht, die de geregelde vaart door het kanaal bij nacht mogelijk zullen maken. In het voorjaar van 1960 hoopt men met het werk klaar te zijn.

Het verdwenen karveel „Santa Maria"

Kopie van Columbus' vlaggeschip ligt in Barcelona

(Van onze correspondent in Spanje)

Het bericht, dat 'n zekere Pablo Romero, leider van een Mexicaanse expeditie, die voor de kust van het Vrouweneiland in de Golf van Mexico naar historische schatten duikt, een bronzen kanon zou hebben gevonden dat volgens hem tot het vlaggeschip van admiraal Cristobal Colon heeft behoord, is in Spanje met een glimlach ontvangen. Men kent de heer Pablo Romero niet, maar houdt hem voorlopig voor een minzame grapjas, die door zijn verklaring getracht heeft wat meer waarde te verlenen aan het betrekkelijk onbeduidende schroot dat hij gevonden heeft. Want een bronzen kanon, zoals dat door de Spanjaarden in de zestiende eeuw werd gebruikt, is geen bijzonderheid. In Spanje zelf vindt men in musea vele van deze gedrongen lopen en ook in de nieuwe wereld zijn er voldoende gevonden. Maar een kanon van de karveel de „Santa Maria" zou inderdaad een waardevolle vondst zijn, als het slechts mogelijk was er een te vinden en dan nog de echtheid daarvan vast te stellen. Bovendien is het zo goed als zeker dat de „Santa Maria" niet in de buurt van het Vrouweneiland is geweest en er dus zeker geen kostbaar kanon overboord heeft gezet. Toen het vlaggeschip van Columbus op de noordkust van Haïti op de eerste Kerstdag van 1492 verging, waarschijnlijk door een pijnlijke lafheid van de eigenaar-kapitein Juan de la Cosa, hadden de mannen van Columbus en de vriendelijke inboorlingen van La Isla Espanola nog tijd genoeg om de gehele uitrusting, de voorraad levensmiddelen en de ruilartikelen te redden en het merendeel van het schip af te breken om er de eerste grote Spaanse nederzetting in de Nieuwe Wereld Villa de Navidad te bouwen; „Kerststad", ter ere van de ongeluksdag waarop de Santa Maria op de koraalriffen van Haïti verloren ging.

De kopie van de oorspronkelijke karveel „Santa Maria", die thans in de haven van Barcelona ligt.

Spanje hecht weinig geloof aan „vondsten" van Mexicaanse expeditie

Op speciaal verzoek van Guacanagari, het stamhoofd van La Isla Espanola, werd de gehele vuurkracht van de Santa Maria achtergelaten ter bescherming van de negenendertig Spanjaarden en van Guacanagari zelf, die bang was voor zijn vijanden uit andere regionen van het eiland. Toen Columbus daar op zijn tweede reis binnen het jaar terugkeerde, vond hij zijn kolonie volledig uitgemoord en vernield. De mannen hadden hun hebzucht naar goud en vrouwen niet kunnen bedwingen en hadden het eiland zodanig geterroriseerd dat de inboorlingen hen tenslotte maar om zeep hadden gebracht.

Bij toeval is de „Santa Maria" in de laatste dagen van mei 1492 in handen van Columbus gevallen. Koningin Isabella had de toen 41-jarige ontdekkingsreiziger drie karvelen beloofd om er de „Indiën" mee te ontdekken. Ondanks alle verhalen over het blinde geloof van Isabella in het onwaarschijnlijke plan van Cristobal Colon, over haar juwelen die zij in het geheim liet verkopen om de tocht te kunnen financieren, mag men aannemen dat de verstandige Isabella voldoende sceptisch tegenover het drieste voornemen van de Genuees heeft gestaan. Zij wilde hem inderdaad de kans bieden zijn dromen te realiseren, maar was helemaal niet zo zeker van een gunstige uitslag. Van de drie schepen, die zij hem beloofd had, kreeg hij er slechts twee, de „Nina" en de „Pinta", die bij wijze van straf door de havenstad Palos aan Columbus moesten worden afgestaan. Het derde schip heeft Christoffel er toen zelf bijgezocht en hij charterde de eerste de beste karveel die in Palos voor handen was, de „Santa Maria", eigendom van de gezagvoerder Juan de la Cosa. Tenslotte beviel dit schip Columbus zo, dat hij er zijn standaard op hees.

Hoe het schip er precies heeft uitgezien is niet bekend, want er bestaat geen originele tekening of model van. Wel heeft men uit de reisnotities van Columbus kunnen opmaken dat het waarschijnlijk een bodem van ongeveer 100 ton geweest moet zijn. Met drie masten - fokkemast, grote mast (waaraan een verschrikkelijk groot vierkant zeil was bevestigd) en bezaansmast - voerde het schip de normale tuigage van de schepen uit die tijd waarmee Portugezen en Spanjaarden het waagden de Atlantische Oceaan over te steken.

De „Santa Maria" was een goed, maar nogal log schip dat lang niet zo wendbaar was als bijvoorbeeld de „Nina". Dat is er dan wellicht de oorzaak van dat in de Kerstnacht van het roemruchte jaar 1492, toen schepen, door tegenwind geplaagd, met slappe zeilen op een betere bries lagen te wachten om de gevaarlijke koraalriffen voor de noordkust van La Isla Espanola te omzeilen, de „Santa Maria" langzaam, terwijl iedereen sliep, op een koraalrif schoof. Aanvankelijk was alleen de boeg vastgelopen en de „Admiraal van de Oceaanzee" zag nog wel kans zijn vlaggeschip los te trekken. Hij gaf daartoe de gezagvoerder Juan de la Cosa opdracht met een sloep een sleepanker uit te zetten. Maar deze was minder optimistisch en was zo blij dat hij van het zinkende schip af was, dat hij zijn roeiers opdracht gaf onmiddellijk naar de Nina te varen. Dat bezegelde het lot van zijn eigen schip, want in de tijd, die door zijn lafheid verloren ging, zetten de grondzeeën de „Santa Maria" steeds hoger op het rif.

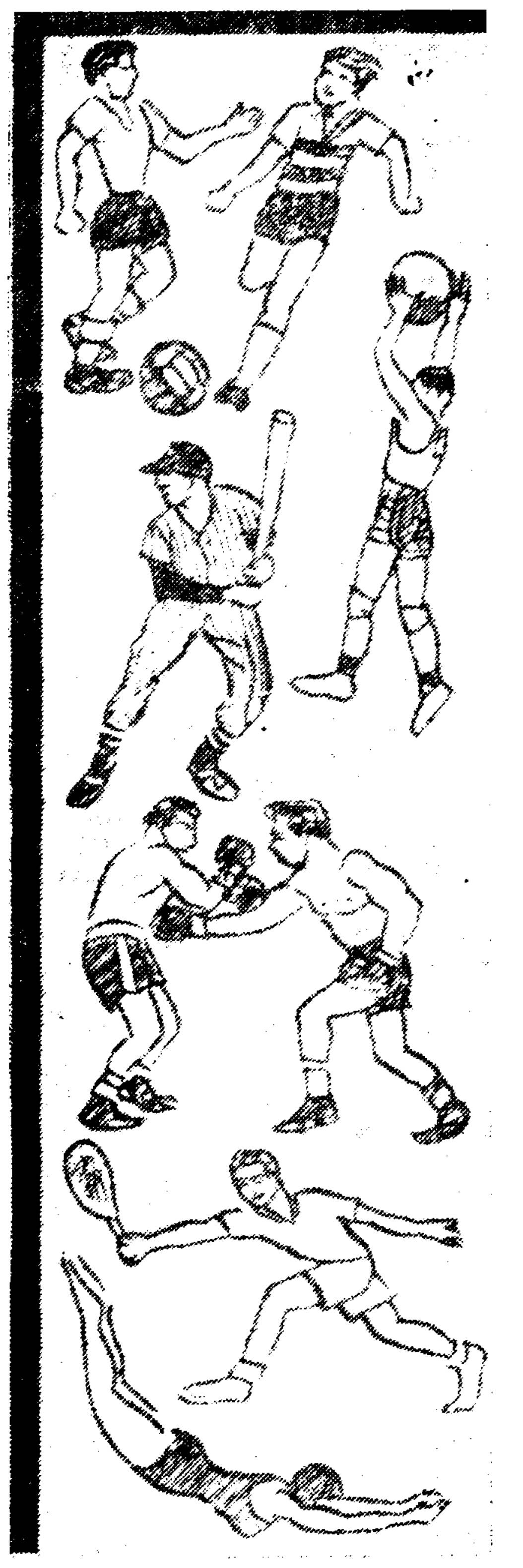
Zelf heeft Columbus in zijn verslagen aan Isabella en Ferdinand nooit van deze rampzalige gebeurtenis gewag gemaakt. Wellicht kwam dit omdat hij in de ondergang van dit schip een welkome aanleiding zag zijn eerste nederzetting in „De Indiën" te vestigen. Anderen menen dat hij in zijn goedmoedigheid Juan de la Cosa wilde sparen en daarom zweeg.

Eeuwen later is de wereld plotseling erg belangstellend geworden naar dit eerste schip, dat ten offer viel aan de grootste ontdekkingstocht van alle tijden. Men is op grond van enkele uitermate schaarse gegevens gaan berekenen, hoe de „Santa Maria" er ongeveer moet hebben uitgezien en de experts van het scheepvaartmuseum in Barcelona hebben tenslotte een kopie op ware grootte laten maken. Later volgde de Dominicaanse hoofdstad Ciudad Trujillo, waar eenzelfde model werd gemaakt. De nieuwe „Santa Maria" ligt nog steeds in de haven van Barcelona, aan het einde van de Ramblas, dicht in de buurt van het torenhoge monument, Cristobal Colon ter ere. Aan de voet van de meer dan dertig meter hoge zuil omringen de leeuwen van Castilië en Leon de wijze Ferdinand en Isabella, die, lichtelijk aangetast door de steenkanker, hun versteende wijsheid en bestuursdrift zitten uit te dragen. Hoog boven hun hoofd torent Columbus op een wereldbol en wijst met wapperend jaspanden in de richting van... het eiland Mallorca!

Een lift voert nieuwsgierigen tot aan de voeten van de ontdekkingsreiziger, vanwaar zij een prachtig uitzicht hebben op Barcelona en de kust. Vroeger lag de namaak-„Santa Maria" pal voor het monument van de Admiraal, bereikbaar via brede trappen die naar de waterlijn afdaalden. Die plaats aan de trappen is echter in de loop der jaren opgeëist door de exploitanten van gammele rondvaartbootjes en de „Santa Maria" is terzijde geschoven. Haar ereplaats heeft zij moeten afstaan aan de stuivers-jagende meute van plezierschippers. De trotse karveel is alleen nog te zien voor degenen, die de opdringende rondvaarders trotseren en hun cordon doorbreken om de uithoek te bereiken waar men haar heeft opgeborgen. Soms ligt de oude driemaster omgeven door moderne oorlogsbodems en nog niet zolang geleden vormde hij een passend decor voor een smaldeel van de Zesde Amerikaanse Vloot, dat een beleefdheidsbezoek aan de stad bracht. Er is in vierhonderdvijftig jaren wel wat veranderd.

De „Santa Maria" is bijzonder geschikt om een indruk te geven van de ontberingen die de negentig mannen van Columbus op die eerste reis hebben moeten verdragen om onvergankelijke roem voor Spanje te verwerven. Men kan er zitten in een stoel, zoals Columbus aan boord gehad moet hebben, achter een kaarttafel, zoals hij die gebruikt heeft. In een hoek van de grote hut staat een kooi, een soort heel grote doodkist met een hoop lorren erin. In die tijd beschikte alleen de gezagvoerder over een hut met een kooi. De andere opvarenden sliepen gekleed en wel waar zij een plaatsje vonden. Voor de officieren waren er hangmatten, op het tussendek bij de roerganger. De bemanning kroop tussen de lading, tussen zeildoek en touw en balen proviand. In het ruim heerst een soortgelijke chaos als er in de reis over de Oceaan tot grote woede van Columbus geheerst zal hebben. In brak buiswater zwerven vreemdsoortige beestjes rond, wormen en torren, die zich voorheen tegoed deden aan de scheepskaak, zodat veel matrozen die alleen nog maar s'nachts durfden eten als het donker was en ze niet zagen wat ze in hun mond staken.

Nu klauteren schreeuwerige Duitse en Amerikaanse jongetjes over de opgerolde zeilen en worden door tierende moeders uit het want gesleurd, wanneer ze een levensgevaarlijke poging wagen om in het kraaiennest te klimmen. „Jimmy, come down, y'are not Columbus!" Een tanige Spanjaard met een levensgroot heimwee in zijn ogen en een gescheurd hemd aan, verkoopt kaartjes en prentjes van het schip. Hij staat op de plaats, waar vroeger de officier van de wacht heeft gestaan, die 's nachts om 2 uur van de twaalfde oktober 1492 het verlossende „Tierra, tierra, tierra" riep, de voorteschreeuw van een nieuw tijdperk.

AMIGOE SPORT

Matig SUBT veel STERKER dan RIVERSIDE: 5--1

Een zeer matig spelend SUBT had weinig moeite het zwakke Riverside gistermiddag een 5—1 nederlaag toe te brengen. Hoger dan het peil van een tweede-klasse-wedstrijd was het spel niet, dat de twee ploegen te zien gaven. Vooral Riverside schotelde het publiek een stuntelig spelletje voor en het mag haast nog een wonder genoemd worden, dat ondanks alle technische tekortkomingen, er toch een tegenpunt werd gescoord.

De score kon ook veel hoger geweest zijn, maar SUBT, dat zich blijkbaar aanpaste aan het matige spel van haar tegenstandster, speelde deze middag ver beneden vorm. Het was dan ook meer aan het slechte spel van SUBT te danken, dat het aantal goals tot vijf beperkt bleef.

Reeds in de zevende minuut opende SUBT de score door een doelpunt van Balentien. Niettegenstaande een grote veldmeerderheid van de kampioenen duurde het toch tot de 22e minuut eer de Blauw-Gelen het net weer kon vinden. Canword, die deze middag de midvoorplaats bezette, scoorde het tweede doelpunt. Riverside kreeg slechts weinig kansen en daar de SUBT-voorhoede vele malen faalde, bleef de stand tot de rust 2—0.

Elf minuten na de hervatting vergrootte Balentien de SUBT-voorsprong tot 3—0. In de zestiènde minuut scoorde Gumbs de vierde goal en een minuut hierna was het dezelfde speler, die door een schitterend doelpunt de stand op 5—0 bracht.

Het tegenpunt van Riverside werd gescoord door Frits Brito uit een vrije trap.

De stand in de A-klasse is na de wedstrijd van gisteren als volgt:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	pt	doelpt v	t
C. Dom.	2	2	0	0	4	7—	3
SUBT	2	1	1	0	3	6—	2
J. Holl.	1	1	0	0	2	2—	1
Sithoc	1	1	0	0	2	2—	1
Vesta	2	1	0	1	2	3—	3
J. Col.	2	0	1	1	1	2—	3
Scherp.	2	0	0	2	0	2—	4
Rivers.	2	0	0	2	0	3—	10

Woensdagavond wordt de competitie voortgezet met de ontmoeting Centro Dominguito — Sithoc.

TENNISKAMPIOENSCHAPPEN R. C. C.

DAAL in finale tegen Leander

Zaterdagmiddag werden op de Mundo Nobo-banen de halve finales gespeeld voor de R.C.C.-tenniskampioenschappen 1959 in de B-klasse. De wedstrijd tussen Leander en Rooi werd vrij gemakkelijk door Leander gewonnen met de cijfers 6—3 en 6—2. Weliswaar stelde Rooi zich heftig teweer, maar al zijn tenniscapaciteiten waren toch niet voldoende om Leander te verontrusten. Op vrij regelmatige wijze scoorde Leander zijn punten en werd hij match-winnaar na een wedstrijd met weinig hoogtepunten.

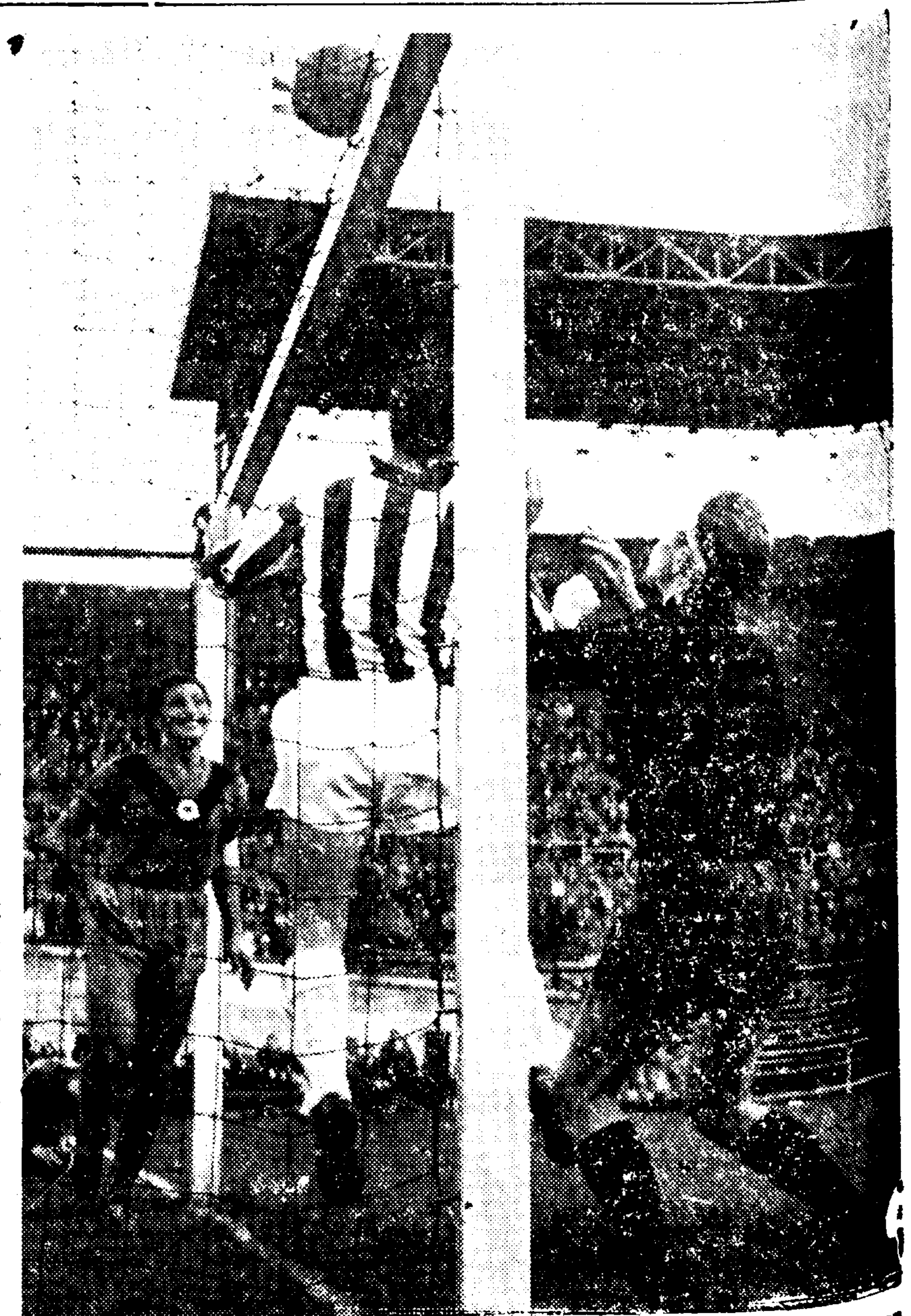
De andere halve finale tussen Daal en Barendregt was van een heel ander gehalte en vooral in de eerste set speelde Daal werkelijk voortreffelijk tennis. Direct bij het begin nam Daal een 2—0 voorsprong, via 2—1 liep hij uit tot 4—1 alvorens Barendregt kans zag om de achterstand te verkleinen (4—2). Ook in de volgende games speelde Daal werkelijk prima en zonder dat Barendregt er iets aan kon veranderen, won Daal de eerste set verdiend met 6—2.

In de tweede set tapte Barendregt uit een geheel ander vaatje, hij begon nu meer vat op het spel van Daal te krijgen en keer op keer scoorde hij met goede passingshots zijn punten. Bovendien beging Daal de fout om voortdurend op Barendregt zijn back-hand te trachten punten te scoren, hetgeen telkens mislukte. Zo kon het gebeuren, dat in de tweede set initiatief voortdurend aan Barendregt was. Via 2—0, 2—1, 3—1, 4—2 en 4—3 won Barendregt de tweede set met 6—3.

In de final-set waren de verwachtingen hoog gespannen en beide spelers gaven zich nu volkomen. Om alle games werd verwoed gevochten en ofschoon Daal na 1—1 uitliep tot 4—1 was dit toch geen juist beeld van de krachtverhouding. Barendregt gaf zich echter geenszins gewonnen en met inspanning van al zijn krachten gelukte het hem om de 4—1 achterstand geheel weg te werken (4—4).

In de negende game kwam Barendregt op zijn eigen service met 30—0 voor. Door een umpirelijke dwaling werd het 30—15 in plaats van 40—0. Dit deprimeerde Barendregt zo, dat hij zijn volgende service onnodig double fault sloeg. Weliswaar werd het nog deuce, maar het was toch tenslotte Daal, die de game op zijn naam bracht (5—4). In de volgende game was de tegenstand van Barendregt gebroken en bracht Daal met 6—4 de final-set tot een goed einde en de overwinning in veilige haven. Uiteindelijk is de overwinning terecht gekomen bij de beste speler, ook al dienst gezegd te worden, dat de onverwachte, heftige tegenstand die Barendregt bood, Daal dikwijls voor problemen stelde.

De finale tussen Leander en Daal wordt nu zaterdag 7 november as. gespeeld, de winnaar van deze ontmoeting promoveert dan naar de A-klasse, waar de wedstrijden op 14 november as. een aanvang zullen nemen.

In dee wedstrijd D.W.S.-A — Willem II (4—0) gingen de schaarse kansen van Willem II door pech verloren. Bij een van de aanvallen was Boskamp van D.W.S. in het doel gaan staan, maar de bal ging net over.

5 y 6 uitslagen

Gistermiddag vielen er weer verrassingen tijdens de cinco-y-seis-races, waardoor voor de tweede achtereenvolgende week geen cuadros met de zes winnende paarden gevonden werden. De paarden, die wonnen waren:

1) GUADAÑAZO
2) MARINGA (llave 3)
3) FAUBOURG
4) MARQUES (llave 3)
5) LO ADOPTO
6) TRAGO E' VINO

Tot en met 22 uur gisteravond waren er 41 cuadros met vijf paarden, die het bedrag van 21.692,90 vertegenwoordigen. Verder waren er 1041 cuadros met vier paarden. Deze zijn elk het bedrag van 611,25 bolivars waard.

SUFFISANT leidt in „Play off"

In de „play-off" van de baseball A-klasse werden gisteren twee wedstrijden gespeeld. De Suffisant Boys wisten een belangrijke wedstrijd tegen Nutricia met 6—5 in het voordeel te beslechten. De winnende pitcher was Sulbaran. Cornelia verloor voor Nutricia.

Antillanos versloeg Sithoc met de score van 10—7. Da Costa Gomez won, terwijl Panjab verloor.

Zondag aanstaande worden de laatste twee wedstrijden van de eerste ronde verspeeld. Suffisant komt uit tegen Antillanos en Nutricia tegen Sithoc.

De stand van de „play-off":

	gew.	verl.	acht.
Suffisant	2	0	—
Antillanos	1	1	1
Nutricia	1	1	1
Sithoc	0	2	2

De duurste voetbalspeler van Engeland, Mel Charles, (N.A. ƒ 225.000,—), is na zijn knie-operatie thans weer in training.

Gewichthef-kampioenschappen

In verband met het feit, dat de gewichtheffers op 6, 7 en 8 december as. zullen deelnemen aan de Centraal-amerikaanse en Caraibische gewichthefkampioenschappen te Caracas, zijn de wedstrijden om de Curaçaose kampioenschappen, die aanvankelijk voor 28 november waren belegd, vervroegd tot 14 november e.k. Na deze wedstrijd zullen de heffers voor de Spelen te Caracas worden aangewezen. De inschrijving sluit nl. op 20 november. De kosten van de overtocht zullen door de Bond betaald worden, terwijl het verblijf en vervoer te Venezuela voor rekening komt van de organisatoren.

De wedstrijden om de Curaçaose kampioenschappen vinden plaats in het Kransgebouw en men verwacht een bijzondere belangstelling, aangezien ook reeds hier ongeveer de eventuele deelnemers voor de Rome-Olympiade zullen worden vastgesteld. De grootte van de delegatie zal geheel afhankelijk zijn van de behaalde resultaten. Alleen kanshebbers zullen de reis naar Rome meemaken.

LUCKY MASTERS bestaat twee jaar

Op 31 oktober 1957 werd te Janwé een volleyball-club opgericht, die de naam Lucky Masters kreeg. In het begin werd er getraind met een tweede hands bal en een zelf gemaakt net.

Dank zij het doorzettingsvermogen van deze jongelui en de steun van frater Fidelius werd er op 19 december 1958 een sportveld met verlichting te Janwé geopend.

Op 20 januari van dit jaar trad Lucky Masters toe tot de Navobo.

Lucky Masters vierde zaterdag jl. dus haar tweede verjaardag. Dat deze club in twee jaren tijds goed is uitgegroeid, wordt wel bewezen door het feit, dat deze vereniging dit jaar met drie ploegen deelneemt aan de competitie.

In de lopend, competitie heeft Lucky Masters reeds twee wedstrijden gespeeld en beide gewonnen. Vol goede moed zijn de „Masters" voor wat betreft hun komende ontmoeting tegen Sithoc op 12 november as.

De „Amigoe" wenst Lucky Masters nog vele sportieve successen toe.

—•—

Een vroegere officier van het Communistisch-Chinese leger, de 23-jarige Won Si Wing, heeft, nadat hij naar het Portugese Macao aan de Chinese kust was uitgeweken, gezegd dat het Chinese bestuur voor grote moeilijkheden staat daar de meerderheid van leger en volk anti-communistisch is.

Spannend moment voor het doel van Riverside.

Weer landenteams in Tour de France

Nelux - combinatie gehandhaafd

De organisatoren van de Tour de France in Parijs hebben een aantal gegevens bekend gemaakt met betrekking tot de Ronde van Frankrijk 1960. Het belangrijkste is, dat de formule van de landenploegen wordt gehandhaafd. Vijf ploegen (Italië, België, Spanje, Nederland-Luxemburg en Frankrijk nationaal) komen met 14 renners aan de start. De overige acht équipes (Zwitserland, Duitsland, Groot-Brittannië, de Internationale ploeg en vier regionaal-Franse formaties) bestaan uit acht renners. In totaal zullen er dus 134 coureurs deelnemen, 14 meer dan in 1959, toen tien ploegen van elk 12 renners uit Mulhouse vertrokken.

De Parijse bladen „l'Equipe" en „Le Parisien Libre" — de organisatoren van de Ronde van Frankrijk — hebben in de afgelopen weken uitvoerige besprekingen gevoerd, in het bijzonder met de fabrikanten en de afgevaardigden van de extra-sportieve Franse en Italiaanse groepen om de formule van de Ronde van Frankrijk 1960 vast te stellen.

Na de situatie in haar geheel te hebben bestudeerd en kennis te hebben genomen van de ontvangen adviezen, hebben zij besloten de formule van de landenploegen te handhaven. Rekening houdend met de ideeën van de Italiaanse extra-sportieve groepen en de verlangens tot vergroting van hun nationale équipes, die Italië en België in de afgelopen jaren hebben kenbaar gemaakt, heeft men besloten de grootte van de ploegen van de Tour de France 1960 voor vijf teams op veertien renners te brengen.

De Tour-directie is van oordeel, dat de terugkeer van de formule der merkenploegen momenteel niet te overwegen is. Maar door een wijziging te brengen in de grootte van de ploegen heeft zij rekening willen houden met de bezwaren, die te berde waren gebracht na afloop van de vorige Tour de France en de suggesties, die sindsdien zijn gedaan.

Tien Nederlanders?

De organisatoren vestigen onder meer de aandacht op het volgende: Door de ploegen van de vooraanstaande landen op veertien renners te brengen, wordt tegemoet gekomen aan de verlangens van Italië, België en Spanje, welke laatste land vrij veel invloed had door de overwinning van Bahamontes in 1959. Zij openen de mogelijkheid — onder voorbehoud, dat de betrokken bonden tot overeenstemming komen — tot een samengaan van Nederland en Luxemburg onder gunstiger voorwaarden aangezien naar alle waarschijnlijkheid tien van de veertien renners, die de ploeg vormen uit Nederland zullen komen.

De verhouding tussen het aantal Franse en buitenlandse deelnemers is aanzienlijk gewijzigd. In 1960 zullen 46 Franse en 88 buitenlandse renners aan de start verschijnen. In 1959 bedroegen deze aantallen respectievelijk 48 en 72.

Aangezien de ploegen van veertien renners ten opzichte van de uit acht coureur bestaande équipes in het voordeel zijn, zullen voor deze laatsten speciale prijzen worden ingesteld.

UITSLAGEN ENGELSE LEAGUE

De uitslagen van de voetbalwedstrijden, gespeeld voor de eerste divisie van de Engelse League luiden: Arsenal — Birmingham City 3—0; Blackburn Rovers — Manchester United 1-1; Blackpool — Preston North End 0—2; Bolton Wanderers — Leeds United 1—1; Everton — Leicester City 6—1; Xulham — Westham United 1—0; Luton Town — Burnley 1—1; Manchester City — Tottenham Hotspur 1—2; Nottingham Forest — Chelsea 3—1; Sheffield Wednesday — West Bromwich Albion 2—0; Wolverhampton Wanderers — Newcastle United 2—0.

Eindstand Schaken

Nadat de eerste beslissingswedstrijd tussen de heren Zonenschain en Soeterboek om de bezetting van de tweede en derde plaats in het toernooi om het persoonlijk kampioenschap schaken van Curaçao in remise eindigde, werd direct daarop een tweede beslissingswedstrijd gespeeld. Deze partij, die in snel tempo plaats vond, werd door de heer Zonenschain gewonnen, zodat de definitieve eindstand van het toernooi is:

1) Mr Roose, 2) de heer Zonenschain en 3) de heer Soeterboek.

—•—

Volgens het Poolse partijblad Trybuna Ludu zijn de afgelopen dagen in Polen meer dan 1.300 leidende personen uit het bedrijfsleven gestraft wegens „het niet eerbiedigen van de financiele discipline".

Schaaktoernooi om de BIJENKORF - BEKER

Beslissing nog niet gevallen

Vrijdagavond werd de laatste partij gespeeld in het schaaktoernooi om de Bijenkorf-beker. De strijd ging tussen de twintigtallen van de Schaakvereniging Dr Max Euwe en de Schaakvereniging Curaçao. Winnaar van deze macht zou de bekerhouder worden. Een beslissing is nog niet gevallen. Bij een stand van 9½—6½ voor de Schaakvereniging Curaçao en vier afgebroken partijen werd 's avonds om 11.30 uur de wedstrijd geschorst.

Het verloop was uitermate spannend en het duurde twee en een half uur voordat de uitslagen op het bord kwamen. Reeds vroeg had Jongebreur van De Windt gewonnen en ook de partijen tussen Van Herksen — Voordenhout, en tussen Zonenschain — Soeterboek werden reeds tamelijk vroeg beslist door remise.

Verder werd op alle borden hevig strijd geleverd en de spanning was de gehele avond sterk voelbaar. Het was duidelijk, dat iedere speler het belang van deze finale inzag en over het algemeen gaven de spelers van de beide verenigingen elkaar niet veel toe. Voor de einduitslag is het zeer moeilijk voorspellingen te doen, daar in geen der afgebroken partijen voordeel voor één der spelers valt aan te tonen.

As. vrijdagavond worden drie afgebroken partijen uitgespeeld, terwijl de afgebroken partij tussen De Castro en Eielts eerste twee weken later zal worden hervat. De partij tussen Zonenschain en Soeterboek, die tevens gold als beslissingswedstrijd voor de bezetting van de tweede en derde plaats in het toernooi om het persoonlijk schaakkampioenschap van Curaçao eindigde onbeslist.

De uitslagen zijn: Werner — mr Roose afgebroken; Zonenschain — Soeterboek ½—½; Gandelman — Keur 1—0; Van Herksen — Voordenhout ½—½; Hudson — G. Weenink 0—1; Moron — Koops ½—½; Velder — v.d. Horst afgebroken; Rigaud — Coedman 1—0; Booi — Avis 0—1; Meit — Koreman ½—½; Jurg — Stumpel ½—½; De Castro — Eielts afgebroken; Steunenbrink — Timmer 1—0; Berend — Metz 1—0; J. de Vries — M. Weenink ½—½; I. de Vries — Stekelenburg ½—½; Römer — Campman 1—0; De Windt — Jongebreur 0—1; Schouten Hilhorst 1—0; Fruchter — Jurg afgebroken.

Ierland—Zweden: 3 — 2

De interlandvoetbalwedstrijd tussen Ierland en Zweden, zondag te Dublin gespeeld, is geëindigd in een 3-2 zege voor de Ieren. Bij de rust was de stand 2-2. De Zweden die tegen Engeland met 3-2 hadden gewonnen, waren duidelijk de mindere van de felle Ieren.

Wel namen zij een 2-0 voorsprong door doelpunten van Rune Boerjesson en Bengt Berndtsson, maar de Ieren herstelden zich voortreffelijk. Nog voor de rust kwamen zij dank zij treffers van rechtsbuiten Paddy Fagvan en middenvoor Dermot Gurtis weer op gelijke hoogte. Volkomen verdiend ging de zege tenslotte naar de Ieren. In de 8ste minuut scoorde Dermot Gurtis het winnende doelpunt.

Tijdens de eerste helft van de wedstrijd tegen Feijenoord moest Tol van Volendam door een opgelopen verwonding van het veld worden gedragen.

Voetbal in Argentinie

Het elftal van San Lorenzo heeft dezer dagen een grote stap vooruitgeze op weg naar het kampioenschap van de eerste divisie in Argentinië. De ploeg won van de Argentinos Juniors met 2-1. Door het gelijkspel tussen Independiente en Lanus (1-1) werd de voorsprong op nummer twee op de ranglijst (Independiente) vergroot tot negen punten.

Huracan versloeg Atlanta met 2-0. De stand in de eerste divisie van Argentinie ziet er nu als volgt uit: San Lorenzo leidt met 39 punten, gevolgd door Independiente en Racing met 30 punten. Op de vierde en vijfde plaats staan Ferrocaril del Oeste en Newell's Old Boys met 28 punt, op de zesde plaats staat Atlanta, op de zevende en achtste plaats staan Boca Juniors en Lanus met 23 punten. Dertien en veertien zijn Argentinos Juniors en Gimnasis en Esgrima met 21 punten. Rosario Central staat op de vijftiende plaats met 18 punten, terwijl Central Cordoba met vijftien punten als hekkensluiter fungeert. Er zijn nog vijf wedstrijden te spelen.